

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

4. november 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1142/2014 af 22. oktober 2014 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for så vidt angår finansiering af europæiske politiske partier** 28
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter** 35
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008** 56

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 1141/2014**af 22. oktober 2014****om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 224,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 10, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 12, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») fastslår, at politiske partier på europæisk plan bidrager til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.
- (2) Artikel 11 og 12 i chartret fastslår, at foreningsfrihed på alle niveauer, f.eks. i politiske og civile spørgsmål, og ytringsfrihed, som omfatter meningsfrihed og frihed til at modtage eller sprede oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til landegrænser, er grundlæggende rettigheder for alle unionsborgere.
- (3) Europæiske borgere bør kunne benytte disse rettigheder med henblik på at deltage fuldt ud i Unions demokratiske liv.
- (4) Egentlige tværnationale europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde har afgørende betydning som talerør for borgerne på europæisk plan og ved at bygge bro mellem politik på nationalt plan og på EU-plan.
- (5) Europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde bør tilskyndes og støttes i deres bestræbelser på at sikre en stærk forbindelse mellem det europæiske civilsamfund og EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ EUT C 133 af 9.5.2013, s. 90.

⁽²⁾ EUT C 62 af 2.3.2013, s. 77.

⁽³⁾ EUT C 67 af 7.3.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.9.2014.

- (6) De europæiske politiske partiers og deres tilknyttede europæiske politiske fondes erfaring med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets beslutning af 6. april 2011 om anvendelsen af forordning (EF) nr. 2004/2003 ⁽²⁾, viser, at der er behov for at forbedre den retlige og finansielle ramme for europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde, så de kan blive mere synlige og effektive aktører i Unionens politiske system, som består af mange niveauer.
- (7) Som en anerkendelse af den opgave, de europæiske politiske partier er tillagt i TEU og for at lette deres arbejde, bør der indføres en særlig europæisk retlig status for europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde.
- (8) Der bør oprettes en myndighed for europæiske politiske partier og fonde («myndigheden») med det formål at registrere og kontrollere europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og at pålægge disse sanktioner. Registrering bør være en forudsætning for at kunne opnå europæisk retlig status, som medfører en række rettigheder og forpligtelser. For at undgå mulige interessekonflikter bør myndigheden være uafhængig.
- (9) De procedurer, der skal følges af europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde for at kunne opnå europæisk retlig status i medfør af denne forordning, bør fastlægges, og det samme gælder de procedurer og kriterier, der skal iagttages, når det afgøres, om der kan indrømmes en sådan europæisk retlig status. Det er ligeledes nødvendigt at fastlægge procedurerne i de tilfælde, hvor et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fortaber eller opgiver sin europæiske retlige status.
- (10) For at lette tilsynet med retlige enheder, der er underlagt både EU-retten og national ret, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrørende funktionen af det register over europæiske politiske partier og fonde, der skal forvaltes af myndigheden («registeret»), navnlig hvad angår de oplysninger og bilag, registret opbevarer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (11) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår bestemmelserne om registreringsnummersystemet og om tilgængeliggørelse af standardudskrifter fra registret for tredjemand efter anmodning. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (12) Europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde, som ønsker at blive anerkendt som sådan på EU-plan som følge af, at de har en europæisk retlig status, og modtage offentlig finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget, bør overholde visse principper og opfylde visse betingelser. Det er navnlig nødvendigt, at europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde respekterer de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU.
- (13) Der bør kun træffes afgørelse om at afregistrere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond på grundlag af manglende overholdelse af de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, i tilfælde af åbenbar og alvorlig tilsidesættelse af disse værdier. Myndigheden bør, når den træffer afgørelse om afregistrering, respektere chartret fuldt ud.
- (14) Statutten for et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond bør indeholde en række grundlæggende bestemmelser. Medlemsstaterne skal have lov til at indføre yderligere krav vedrørende statutterne for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er hjemmehørende på deres respektive områder, forudsat at disse yderligere krav ikke er i modstrid med denne forordning.
- (15) Myndigheden bør regelmæssigt kontrollere, at betingelserne for og kravene til registrering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde fortsat er opfyldt. Afgørelser vedrørende respekten for de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, bør kun træffes i henhold til en procedure, der er specielt udformet i dette øjemed, og efter høring af et udvalg af uafhængige fremtrædende personer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan (EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (16) Myndigheden er et EU-organ som defineret i artikel 263 i TEUF.
- (17) Det bør sikres, at udvalget af uafhængige fremtrædende personer er uafhængigt og gennemsigtigt.
- (18) Den europæiske retlige status, der indrømmes europæiske politiske partier og deres tilknyttede fonde, bør give dem retsevne og anerkendelse i alle medlemsstaterne. Sådan retsevne og anerkendelse berettiger dem ikke til at nominere kandidater til nationale valg eller Europa-Parlamentsvalg eller til at deltage i kampagner i forbindelse med folkeafstemninger. Alle disse og lignende rettigheder forbliver under medlemsstaternes kompetence.
- (19) Europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes aktiviteter bør være reguleret af denne forordning og, for så vidt angår spørgsmål der ikke er reguleret af denne forordning, af de relevante bestemmelser i medlemsstaternes nationale lovgivning. Europæiske politiske partiers eller europæiske politiske fondes retlige status bør være reguleret af denne forordning og af de gældende bestemmelser i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende («medlemsstat, hvor de er hjemmehørende»). Den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, bør ex-ante kunne fastlægge den gældende lov eller give de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde mulighed for at vælge. Den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, bør også kunne indføre andre eller yderligere krav end dem, der er fastsat i nærværende forordning, herunder bestemmelser om registrering og integrering af de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i nationale administrations- og kontrolsystemer og om deres organisering og statutter, herunder om ansvar, forudsat at disse bestemmelser ikke er i modstrid med denne forordning.
- (20) Som et centralt element i at have den europæiske retlige status bør europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde have status som europæiske juridiske personer. Erhvervelse af status som europæisk juridisk person bør være betinget af krav og procedurer med sigte på at beskytte interesserne hos den medlemsstat, hvor ansøgeren om europæisk retlig status («ansøgeren») er hjemmehørende, hos ansøgeren og hos berørte tredjemænd. Navnlig bør en eventuel allerede eksisterende status som national juridisk person ændres til status som europæisk juridisk person, og eventuelle rettigheder og forpligtelser, som den tidligere nationale enhed har haft, bør overføres til den nye europæiske juridiske person. Endvidere bør der for at lette videreførelse af aktiviteterne indføres beskyttelsesmekanismer for at forhindre den berørte medlemsstat i at stille uoverstigelige betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse. Den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, bør have mulighed for at fastlægge, hvilke typer af juridiske personer der kan omdannes til at have status som europæiske juridiske personer, og at vente med at godkende en sådan omdannelse i henhold til denne forordning, indtil der er tilvejebragt garanti for navnlig lovligheden af ansøgerens statut i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning eller for beskyttelse af kreditorer eller indehavere af andre rettigheder i forbindelse med en eventuel allerede eksisterende status som national juridisk person.
- (21) Fratagelse af status som europæisk juridisk person bør være betinget af krav og procedurer med sigte på at beskytte Unionens interesser, interesserne hos den medlemsstat, hvor ansøgeren er hjemmehørende, hos det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond og hos eventuelt berørte tredjemænd. Hvis det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond erhverver status som juridisk person i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor det/den er hjemmehørende, bør dette betragtes som en omdannelse af statussen som europæisk juridisk person, og eventuelle rettigheder og forpligtelser, som den tidligere europæiske enhed har haft, bør overføres til den nationale juridiske person. Endvidere bør der for at lette videreførelse af aktiviteterne indføres beskyttelsesmekanismer for at forhindre den berørte medlemsstat i at anvende uoverstigelige betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse. Hvis det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond ikke erhverver status som juridisk person i den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, bør det eller den afvikles i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat og i overensstemmelse med betingelsen om ikke at have fortjeneste som mål. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede bør kunne indgå aftale med den berørte medlemsstat om de nærmere ordninger for fratagelse af status som europæisk juridisk person, navnlig for at sikre inddrivelsen af midler, der er modtaget fra Den Europæiske Unions almindelige budget og eventuelle finansielle sanktioner.
- (22) Såfremt et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i alvorlig grad tilsidesætter relevant national ret, og hvis det drejer sig om elementer, der berører overholdelsen af de værdier, Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, bør myndigheden på anmodning af den berørte medlemsstat beslutte at anvende procedurerne i denne forordning. Endvidere bør myndigheden på anmodning af den medlemsstat, hvor partiet eller fonden er hjemmehørende, beslutte at slette et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, som i alvorlig grad har tilsidesat relevant national ret i en hvilken som helst anden henseende, fra registret.
- (23) Kun europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde, der er anerkendt som sådan, og som har erhvervet europæisk retlig status, bør være berettiget til at modtage støtte via Den Europæiske Unions almindelige budget. Det er vigtigt at sikre, at betingelserne for at blive et europæisk politisk parti ikke er for strenge, men nemt kan opfyldes af organiserede og seriøse tværnationale alliancer af politiske partier eller af fysiske personer eller af begge, men det er også vigtigt at indføre proportionelle kriterier med henblik på tildeling af de begrænsede midler via Den Europæiske Unions almindelige budget, som objektivt afspejler et europæisk politisk

partis reelle europæiske ambition og reelle vælgerstøtte. Sådanne kriterier baseres bedst på resultatet af valg til Europa-Parlamentet, som det europæiske politiske parti eller dets medlemmer i henhold til denne forordning skal deltage i, og som giver en klar indikation af et europæisk politisk partis vælgertilslutning. De bør afspejle, at Europa-Parlamentet direkte repræsenterer EU-borgerne i henhold til artikel 10, stk. 2, i TEU, og de europæiske politiske partiers mål om fuldt ud at deltage i Unionens demokratiske liv og blive aktive aktører i Unionens repræsentative demokrati for effektivt at udtrykke EU-borgernes synspunkter, holdninger og politiske vilje. Støtteberettigelse via Den Europæiske Unions budget bør derfor begrænses til europæiske politiske partier, som er repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst ét af deres medlemmer og til europæiske politiske fonde, der søger via et europæisk politisk parti, som er repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst ét af deres medlemmer.

- (24) For at gøre finansieringen af europæiske politiske partier mere gennemsigtig og for at undgå potentielt misbrug af finansieringsreglerne bør et medlem af Europa-Parlamentet, alene i forbindelse med finansiering, kun betragtes som medlem af ét europæisk politisk parti, som, hvor dette er relevant, bør være det parti, som vedkommendes nationale eller regionale politiske parti er tilknyttet på datoen for udløb af indgivelse af ansøgninger om finansiering.
- (25) De procedurer, som europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde skal følge, når de søger om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget, bør fastlægges sammen med de procedurer, kriterier og regler, der skal overholdes for at nå frem til en afgørelse om at tildele en sådan finansiering.
- (26) For at øge de europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes uafhængighed, regnskabspligt og ansvarlighed bør modtagelse af visse former for donationer og bidrag fra andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget forbydes eller være omfattet af begrænsninger. En eventuel begrænsning af kapitalens frie bevægelighed, som sådanne begrænsninger måtte medføre, er berettiget på grundlag af grundlæggende retsprincipper og er strengt nødvendig for at nå disse mål.
- (27) Europæiske politiske partier bør kunne finansiere kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, mens finansiering og begrænsninger for partiers og kandidaters udgifter til sådanne valg bør reguleres af de regler, der gælder i hver enkelt medlemsstat.
- (28) Europæiske politiske partier bør hverken direkte eller indirekte finansiere andre politiske partier, navnlig nationale partier eller kandidater. Europæiske politiske fonde bør hverken direkte eller indirekte finansiere europæiske eller nationale politiske partier eller kandidater. Endvidere bør europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde ikke finansiere folkeafstemningskampagner. Disse principper afspejler erklæring nr. 11 om artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der er knyttet som bilag til slutakten til Nicetraktaten.
- (29) Der bør fastlægges særlige regler og procedurer for fordeling af de bevillinger, der er til rådighed hvert år fra Den Europæiske Unions almindelige budget, under hensyntagen til dels antallet af støttemodtagere og dels andelen af valgte medlemmer i Europa-Parlamentet for hvert støttemodtagende europæisk politisk parti og dermed partiets respektive tilknyttede europæiske politiske fond. Disse foranstaltninger bør sikre strenge regler for gennemsigtighed, ansvarlighed, revision og finansiel kontrol med europæiske politiske partier og deres tilknyttede europæiske politiske fonde samt pålæggelse af proportionelle sanktioner, herunder hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond tilsidesætter de værdier, Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU.
- (30) For at sikre, at forpligtelserne fastsat i denne forordning vedrørende europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes finansiering og udgifter og andre anliggender overholdes, er det nødvendigt at etablere effektive kontrolmekanismer. Med henblik på dette bør myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger. Der bør ligeledes tilskyndes til gensidigt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder for at sikre effektiv kontrol med de forpligtelser, der hidrører fra gældende national lovgivning.
- (31) Det er nødvendigt at fastsætte et klart, stærkt og afskrækkende system af sanktioner for at sikre effektiv, proportional og ensartet overholdelse af forpligtelserne vedrørende europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes aktiviteter. Et sådant system bør desuden overholde *ne bis in idem*-princippet, efter hvilket sanktioner ikke kan pålægges to gange for samme overtrædelse. Det er ligeledes nødvendigt at fastlægge rollerne for hhv. myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede med hensyn til kontrol og verifikation af overholdelsen af denne forordning såvel som samarbejdsmekanismerne mellem dem og medlemsstaternes myndigheder.

- (32) For at bidrage til at øge borgernes europæiske politiske bevidsthed og fremme åbenhed i den europæiske valgproces, bør europæiske politiske partier i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet kunne informere borgerne om forbindelsen mellem dem og deres tilknyttede nationale politiske partier og kandidater.
- (33) For at sikre gennemsigtighed og styrke kontrollen og de europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes demokratiske ansvarlighed skal oplysninger, der betragtes som værende af afgørende offentlig interesse, navnlig vedrørende deres statut, medlemskab, regnskaber, donorer og donationer, bidrag og tilskud modtaget fra Den Europæiske Unions almindelige budget samt oplysninger om afgørelser, der er truffet af myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede vedrørende registrering, finansiering og sanktioner, offentliggøres. At indføre regler, der sikrer, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige, er den mest effektive måde til sikring af lige vilkår og en retfærdig konkurrence mellem politiske kræfter og opretholde en åben, gennemsigtig og demokratisk lovgivnings- og valgproces, der styrker borgernes og vælgernes tillid til det europæiske repræsentative demokrati og generelt forebygger korrupsion og magtmisbrug.
- (34) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør forpligtelsen til at offentliggøre identiteten på donorer, som er fysiske personer, ikke finde anvendelse på donationer under 1 500 EUR pr. år og pr. donor. En sådan forpligtelse bør desuden ikke finde anvendelse på donationer, hvis værdi pr. år overstiger 1 500 og er mindre end eller lig 3 000 EUR, medmindre donoren på forhånd har givet skriftligt samtykke til offentliggørelse. Disse tærskler udgør en passende balance mellem på den ene side den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger og på den anden side den legitime offentlige interesse i åbenhed omkring finansieringen af europæiske politiske partier og fonde, som afspejlet i internationale anbefalinger om, hvordan korrupsion i forbindelse med finansieringen af politiske partier og fonde undgås. Offentliggørelsen af donationer over 3 000 EUR pr. år og pr. donor bør muliggøre effektiv offentlig kontrol med forbindelserne mellem donorer og europæiske politiske partier. Ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør oplysninger om donationer offentliggøres årligt, dog ikke under kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet eller donationer på over 12 000 EUR, for hvilke offentliggørelse bør finde sted straks.
- (35) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i chartret, navnlig artikel 7 og 8, der fastslår, at enhver har ret til respekt for sit privatliv og beskyttelse af personoplysninger, og forordningen skal gennemføres i fuld respekt for disse rettigheder og principper.
- (36) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, der finder sted hos myndigheden, i Europa-Parlamentet og i udvalget af uafhængige fremtrædende personer ved anvendelsen af denne forordning.
- (37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽²⁾ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger ved anvendelsen af denne forordning.
- (38) Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at fastslå, at myndigheden, Europa-Parlamentet, de europæiske politiske partier og de europæiske politiske fonde, de nationale myndigheder, der har ansvar for at kontrollere aspekter vedrørende finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, og andre relevante tredjeparter, som er omhandlet eller foreskrevet i denne forordning, er registeransvarlige i medfør af forordning (EF) nr. 45/2001 eller direktiv 95/46/EF. Det er ligeledes nødvendigt at præcisere maksimumperioden for opbevaring af de personoplysninger, der indsamles for at sikre en lovlig, regelmæssig og åben finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og medlemskab af europæiske politiske partier. Myndigheden, Europa-Parlamentet, de europæiske politiske partier og de europæiske politiske fonde, de kompetente nationale myndigheder og de relevante tredjeparter skal i deres egenskab af registeransvarlige træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF, navnlig forpligtelserne vedrørende en lovlig og sikker behandling, tilvejebringelse af oplysninger og de berørte personers adgang til deres personoplysninger samt rettelse og sletning af deres personoplysninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (39) Kapitel III i direktiv 95/46/EF om retsmidler, ansvar og sanktioner finder anvendelse på den databehandling, der udføres i medfør af denne forordning. De kompetente nationale myndigheder eller relevante tredjeparter bør i henhold til gældende national lovgivning være ansvarlige for enhver skade, de måtte forårsage. Endvidere bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente nationale myndigheder eller relevante tredjeparter pålægges de nødvendige sanktioner for overtrædelser af denne forordning.
- (40) Den tekniske støtte, som Europa-Parlamentet yder til europæiske politiske partier, bør baseres på princippet om ligebehandling og ydes mod regning og betaling og bør være genstand for en regelmæssig offentlig rapport.
- (41) Central information om anvendelsen af denne forordning bør være tilgængelig for offentligheden på et dertil beregnet websted.
- (42) Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol vil bidrage til en korrekt anvendelse af denne forordning. Der bør endvidere indføres bestemmelser med henblik på at give europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde mulighed for at blive hørt og træffe korrigerende foranstaltninger, inden de pålægges en sanktion.
- (43) Medlemsstaterne bør fastsætte nationale bestemmelser, som fremmer en effektiv anvendelse af denne forordning.
- (44) Medlemsstaterne bør gives tilstrækkelig tid til at indføre foranstaltninger for at sikre en gnidningsløs og effektiv anvendelse af denne forordning. Der bør derfor fastsættes en overgangsperiode mellem denne forordnings ikrafttræden og dens anvendelse.
- (45) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og har vedtaget en udtalelse ⁽¹⁾.
- (46) Da der skal foretages betydelige ændringer af og tilføjelser til de regler og procedurer, der i øjeblikket er gældende for politiske partier og politiske fonde på EU-plan, bør forordning (EF) nr. 2004/2003 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes bestemmelser om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan («europæiske politiske partier») og politiske fonde på europæisk plan («europæiske politiske fonde»).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »politisk parti«: en sammenslutning af borgere:
 - som forfølger politiske mål, og
 - som enten er anerkendt af eller etableret i overensstemmelse med lovgivningen i mindst én medlemsstat
- 2) »politisk alliance«: et struktureret samarbejde mellem politiske partier og/eller borgere
- 3) »europæisk politisk parti«: en »politisk alliance«, der forfølger politiske mål, og som er registreret hos den myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er oprettet i henhold til artikel 6 i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning
- 4) »europæisk politisk fond«: en enhed, der formelt er tilknyttet et europæisk politisk parti, som er registreret hos myndigheden i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning, og som via sine aktiviteter og ud fra de mål og grundlæggende værdier, som Unionen forfølger og bygger på, støtter og supplerer målene for det europæiske politiske parti, bl.a. ved at udføre en eller flere af følgende opgaver:
 - a) observere, analysere og bidrage til debatten om europæiske politiske spørgsmål og om den europæiske integrationsproces

⁽¹⁾ EFT C 253 af 3.9.2013, s. 12.

- b) planlægge aktiviteter forbundet med europæiske politiske spørgsmål, såsom at arrangere og støtte gennemførelsen af seminarer, kurser, konferencer og undersøgelser på disse områder blandt de berørte interessenter, herunder ungdomsorganisationer og andre repræsentanter for civilsamfundet
 - c) udvikle samarbejde med henblik på at fremme demokrati, herunder i tredjelande
 - d) udgøre en ramme for nationale politiske fonde og det videnskabelige miljø og andre relevante aktører med henblik på at samarbejde på europæisk plan
- 5) »regionalt parlament« eller »regional forsamling«: et organ, hvis medlemmer enten har et regionalt valgmandat eller er politisk ansvarlige over for en valgt forsamling
 - 6) »finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget«: et tilskud ydet i overensstemmelse med afsnit VI i første del eller et bidrag ydet i overensstemmelse med afsnit VIII i anden del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ (»finansforordningen«)
 - 7) »donation«: kontante pengegaver, enhver ydelse i naturalier, levering til en pris under markedsværdien af enhver vare eller tjenesteydelse (herunder lån) eller ethvert arbejde og/eller enhver anden transaktion, som udgør en økonomisk fordel for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, bortset fra bidrag fra medlemmer og almindelige politiske aktiviteter, der gennemføres af enkeltpersoner på frivillig basis
 - 8) »bidrag fra medlemmer«: enhver kontant betaling, herunder medlemsgebyrer, eller bidrag i form af naturalier, eller levering til en pris under markedsværdien af enhver vare eller tjenesteydelse (herunder lån) eller ethvert arbejde og/eller enhver anden transaktion, som udgør en økonomisk fordel for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, der ydes det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond af et af dets eller dens medlemmer, bortset fra almindelige politiske aktiviteter, der gennemføres af de enkelte medlemmer på frivillig basis
 - 9) »det årlige budget«: med henblik på anvendelsen af artikel 20 og 27: de samlede udgifter i et givet år som angivet i årsregnskabet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond
 - 10) »nationalt kontaktpunkt«: et af de kontaktpunkter, der er udpeget med henblik på spørgsmål vedrørende den centrale database for udelukkelse, jf. artikel 108 i finansforordningen og artikel 144 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾, eller en eventuel anden person eller andre personer, som af medlemsstaternes relevante myndigheder er udpeget til at udveksle oplysninger i forbindelse med anvendelsen af denne forordning
 - 11) »være hjemmehørende«: når det europæiske politiske partis eller den europæiske politiske fonds centraladministration er beliggende i den pågældende medlemsstat
 - 12) »samvirkende overtrædelser«: to eller flere overtrædelser, der begås som led i samme ulovlige handling
 - 13) »gentagelsestilfælde«: en overtrædelse, der begås på et tidspunkt, hvor dens gerningsmand er blevet pålagt en sanktion for samme type overtrædelse inden for de seneste fem år.

KAPITEL II

STATUT FOR EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER OG EUROPÆISKE POLITISKE FONDE

Artikel 3

Betingelser for registrering

1. En politisk alliance kan ansøge om at registrere sig som et europæisk politisk parti på følgende betingelser:

- a) den skal være hjemmehørende i en medlemsstat som angivet i dens statut
- b) den eller dens medlemmer skal i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne være eller være repræsenteret af medlemmer af Europa-Parlamentet eller af de nationale eller regionale parlamenter eller regionale forsamlinger, eller

den eller dens medlemmer skal i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne have opnået mindst 3 % af de afgivne stemmer i hver af disse medlemsstater ved det seneste valg til Europa-Parlamentet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

- c) den skal, navnlig i sit program og i sine aktiviteter, respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter
 - d) den eller dens medlemmer skal have deltaget i valg til Europa-Parlamentet eller offentligt have givet udtryk for sin hensigt om at deltage i det næste valg til Europa-Parlamentet, og
 - e) den må ikke have fortjeneste som mål.
2. En ansøger kan ansøge om registrering som europæisk politisk fond på følgende betingelser:
- a) den skal være tilknyttet et europæisk politisk parti, der er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning
 - b) den skal være hjemmehørende i en medlemsstat som angivet i dens statut
 - c) den skal, navnlig i sit program og i sine aktiviteter, respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter
 - d) dens mål skal supplere målene for det europæiske politiske parti, som den formelt er tilknyttet
 - e) dens styrende organ skal bestå af medlemmer fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, og
 - f) den må ikke have fortjeneste som mål.
3. Et europæisk politisk parti kan kun have én formelt tilknyttet europæisk politisk fond. Europæiske politiske partier og tilknyttede europæiske politiske fonde skal sikre adskillelse af deres respektive daglige ledelse, ledelsesstruktur og regnskaber.

Artikel 4

Forvaltning af europæiske politiske partier

1. Statutten for et europæisk politisk parti skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:
- a) dets navn og logo, der skal være klart adskilt fra ethvert andet eksisterende europæisk politisk parti og/eller enhver anden eksisterende europæisk politisk fond
 - b) adressen på hovedsædet
 - c) et politisk program med dets formål og målsætninger
 - d) en erklæring i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra e) om, at det ikke har fortjeneste som mål
 - e) hvor det er relevant, navnet på dets tilknyttede politiske fond og en beskrivelse af den formelle forbindelse mellem dem
 - f) dets administrative og finansielle organisation og procedurer, navnlig med en specifikation af de organer og hverv, der har administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retligt at repræsentere det, samt bestemmelserne om oprettelse, godkendelse og kontrol af årsregnskaberne, og
 - g) den interne procedure, der skal følges, i tilfælde af dets opløsning som europæisk politisk parti.
2. Statutten for et europæisk politisk parti skal omfatte bestemmelser om intern partiorganisering, der mindst dækker følgende:
- a) procedurerne for indmeldelse, udmeldelse og eksklusion af dets medlemmer med listen over medlemspartier vedlagt som bilag til statutten
 - b) de rettigheder og forpligtelser, der følger af alle former for medlemskab, og de relevante stemmerettigheder
 - c) styringsorganernes beføjelser, ansvarsområder og sammensætning med en præcisering for hvert enkelt organ af procedurerne for udvælgelse af kandidater og reglerne for deres udnævnelse og afskedigelse
 - d) dets interne beslutningsprocesser, navnlig afstemningsprocedurerne og krav om beslutningsdygtighed
 - e) dets fremgangsmåde for gennemsigtighed, navnlig i forbindelse med bogføring, regnskaber og donationer, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger
 - f) den interne procedure for ændring af dets statut.

3. Den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, kan indføre yderligere krav end de i statuten fastsatte, forudsat at disse yderligere krav ikke er i modstrid med nærværende forordning.

Artikel 5

Forvaltning af europæiske politiske fonde

1. Statuten for en europæisk politisk fond skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:

- a) dens navn og logo, der skal være klart adskilt fra ethvert eksisterende europæisk politisk parti og/eller enhver anden eksisterende europæisk politisk fonds
- b) adressen på hovedsædet
- c) en beskrivelse af dens formål og målsætninger, som skal være forenelige med de opgaver, der er anført i artikel 2, nr. 4)
- d) en erklæring, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra f), om, at den ikke har fortjeneste som mål
- e) navnet på det europæiske politiske parti, som fonden er direkte tilknyttet, og en beskrivelse af den formelle forbindelse mellem dem
- f) en liste over dens organer med præcise oplysninger om hvert organs beføjelser, ansvarsområder og sammensætning, herunder oplysninger om procedurerne for udnævnelse og afskedigelse af medlemmer og ledere af disse organer
- g) dens administrative og finansielle organisation og procedurer, navnlig med en specifikation af de organer og hverv, der har administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retligt at repræsentere den, samt bestemmelserne om oprettelse, godkendelse og kontrol af årsregnskaberne
- h) den interne procedure for ændring af dens statut, og
- i) den interne procedure, der skal følges i tilfælde af dens opløsning som europæisk politisk fond.

2. Den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, kan indføre yderligere krav end de i statuten fastsatte, forudsat at disse yderligere krav ikke er i modstrid med nærværende forordning.

Artikel 6

Myndigheden for Europæiske Politiske Partier og Europæiske Politiske Fonde

1. Der oprettes herved en myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (»myndigheden«) med det formål at registrere og kontrollere europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og at pålægge disse sanktioner i henhold til denne forordning.

2. Myndigheden har status som juridisk person. Den er uafhængig og udfører sine funktioner i fuld overensstemmelse med denne forordning.

Myndigheden træffer afgørelse om registrering og afregistrering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i overensstemmelse med de procedurer og betingelser, der er fastsat i denne forordning. Derudover skal myndigheden regelmæssigt kontrollere, at de registreringsbetingelser, der er fastsat i artikel 3, og de forvaltningsbestemmelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f) samt artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), fortsat overholdes af de registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.

Myndigheden skal i forbindelse med sine afgørelser tage fuldt hensyn til den grundlæggende ret til foreningsfrihed samt til behovet for at sikre pluralisme blandt politiske partier i Europa.

Myndigheden repræsenteres af sin direktør, som træffer alle afgørelser på vegne af myndigheden.

3. Myndighedens direktør udnævnes af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (under ét benævnt »ansættelsesmyndigheden«) i fællesskab for en femårs periode, der ikke kan forlænges, på grundlag af et stillingsopslag og efterfølgende forslag fra et udvælgelsesudvalg bestående af generalsekretærene for disse institutioner.

Myndighedens direktør vælges på grundlag af sine personlige og faglige kvalifikationer. Den pågældende må ikke være medlem af Europa-Parlamentet, være valgt til nogen politisk forsamling eller være nuværende eller tidligere ansat i et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond. Den valgte direktør må ikke have en interessekonflikt mellem hvervet som direktør for myndigheden og andre officielle hverv, den pågældende måtte udøve, navnlig i relation til anvendelsen af denne forordnings bestemmelser.

Hvis stillingen bliver ledig som følge af fratrædelse, pensionering, afskedigelse eller død, besættes den igen efter samme procedure.

I tilfælde af almindelig udskiftning eller frivillig fratrædelse skal direktøren fortsætte sine funktioner, indtil en efterfølger påbegynder sit hverv.

Hvis myndighedens direktør ikke længere opfylder de krævede betingelser for varetagelsen af vedkommendes opgaver, kan vedkommende afskediges efter fælles aftale mellem mindst to af de tre institutioner, der er omhandlet i første afsnit, og på grundlag af en rapport udarbejdet af det i første afsnit omhandlede udvælgelsesudvalg på dets eget initiativ eller efter anmodning fra en af de tre institutioner.

Myndighedens direktør skal være uafhængig i udøvelsen af sine opgaver. Direktøren må hverken søge eller tage imod instrukser fra nogen institution eller regering eller fra noget andet organ, kontor eller agentur, når vedkommende handler på vegne af myndigheden. Myndighedens direktør skal afholde sig fra enhver handling, som er i modstrid med karakteren af vedkommendes hverv.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udøver i fællesskab de beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte), fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, over for direktøren. Med forbehold af afgørelser om udnævnelse og afskedigelse kan de tre institutioner indgå aftale om at overlade udøvelsen af nogle af eller alle de resterende beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges, til én af dem.

Ansættelsesmyndigheden kan tildele direktøren andre opgaver, forudsat at disse ikke er uforenelige med den arbejdsmængde, der hidrører fra vedkommendes opgaver som direktør for myndigheden, og det ikke er sandsynligt, at de vil skabe interessekonflikter eller udgøre en fare for direktørens fulde uafhængighed.

4. Myndigheden er fysisk placeret i Europa-Parlamentet, som stiller de nødvendige kontorer og administrative støttefaciliteter til rådighed for myndigheden.

5. Myndighedens direktør bistås af personale fra en eller flere af Unionens institutioner. Når de arbejder for myndigheden, handler disse medarbejdere udelukkende efter bemyndigelse fra direktøren.

Valget af medarbejdere må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem deres opgaver for myndigheden og nogen andre officielle opgaver, og de skal afstå fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

6. Myndigheden skal indgå aftaler med Europa-Parlamentet og eventuelt med andre institutioner om alle administrative ordninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver, navnlig aftaler vedrørende personale, tjenesteydelser og støtte, som fastsat i henhold til stk. 4, 5 og 8.

7. Bevillingerne til myndighedens udgifter ydes under et særskilt afsnit i Parlamentets sektion af Den Europæiske Unions almindelige budget. Bevillingerne skal være tilstrækkelige til at sikre, at myndigheden kan fungere fuldstændigt og uafhængigt. Direktøren skal forelægge Europa-Parlamentet et udkast til myndighedens budgetplan, og denne skal offentliggøres. Europa-Parlamentet delegerer opgaverne som anvisningsberettiget, hvad angår disse bevillinger til myndighedens direktør.

8. Rådets forordning nr. 1 ⁽²⁾ finder anvendelse på myndigheden.

De oversættelsestjenesteydelser, som myndighedens og registrets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

9. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede deler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive ansvarsområder efter denne forordning.

10. Direktøren forelægger årligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om myndighedens aktiviteter.

11. Den Europæiske Unions Domstol efterprøver lovligheden af myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF og har i henhold til artikel 268 og 340 i TEUF jurisdiktion i tvister vedrørende erstatning for skader forårsaget af myndigheden. Hvis myndigheden ikke træffer en afgørelse under omstændigheder, hvor dette efter denne forordning kræves af den, kan der anlægges et passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 265 i TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

Artikel 7

Register over europæiske politiske partier og fonde

1. Myndigheden opretter og forvalter et register over europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde. Oplysninger fra registret skal være tilgængelige i overensstemmelse med artikel 32.
2. For at sikre, at registret fungerer ordentligt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 og inden for anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i denne forordning vedrørende:
 - a) de oplysninger og bilag, myndigheden ligger inde med, for hvilke registret skal være det kompetente lager, hvilket omfatter statuten for et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, eventuelle andre dokumenter, der indgives som led i en ansøgning om registrering i henhold til artikel 8, stk. 2, eventuelle dokumenter modtaget fra de medlemsstater, hvor partierne/fondene er hjemmehørende som omhandlet i artikel 15, stk. 2, samt oplysninger om identiteten på personer, der er medlemmer af organer eller varetager hverv, som er udstyret med administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retlig repræsentation som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk. 1, litra g)
 - b) materialer fra registret omhandlet i nærværende stykkes litra a), for hvilke registret skal være kompetent til at attestere lovligheden, som myndigheden har fastslået i medfør af dens beføjelser under nærværende forordning. Myndigheden har ikke kompetence til at kontrollere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fonds overholdelse af eventuelle forpligtelser eller krav, som det pågældende parti eller den pågældende fond pålægges af den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, i henhold til artikel 4 og 5 og artikel 14, stk. 2, som supplerer forpligtelserne og kravene fastsat i nærværende forordning.
3. Kommissionen præciserer ved hjælp af gennemførelsesretsakter det registreringsnummersystem, registret skal anvende, og de standardudskrifter fra registret, som skal stilles til rådighed for tredjemand efter anmodning, herunder indholdet af skrivelser og dokumenter, nærmere. Sådanne udskrifter må ikke indeholde andre personoplysninger end identiteten på personer, der er medlemmer af organer eller varetager hverv, som er udstyret med administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retlig repræsentation, jf. artikel 4, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk. 1, litra g). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 37.

Artikel 8

Ansøgning om registrering

1. En ansøgning om registrering indgives til myndigheden. En ansøgning om registrering som europæisk politisk fond kan kun indgives via det europæiske politiske parti, som ansøgeren formelt er knyttet til.
2. Ansøgningen skal ledsages af følgende:
 - a) dokumenter, der godtgør, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 3, herunder en formel standarderklæring i det format, der er angivet i bilaget
 - b) partiets eller fondens statut indeholdende de i artikel 4 og 5 krævede bestemmelser, herunder de relevante bilag og, hvor det er relevant, den i artikel 15, stk. 2, omhandlede erklæring fra den medlemsstat, hvor det/den er hjemmehørende.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 og inden for anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i denne forordning:
 - a) for at udpege eventuelle supplerende oplysninger eller bilag i forbindelse med stk. 2, som er nødvendige for at sætte myndigheden i stand til fuldt ud at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning i relation til registrets drift
 - b) for at ændre den formelle standarderklæring i bilaget for så vidt angår de detaljerede oplysninger, ansøgeren om nødvendigt skal udfylde, med henblik på at sikre, at der opbevares tilstrækkelige oplysninger om underskriveren, vedkommendes mandat samt det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond, som vedkommende har mandat til at repræsentere i erklæringen.
4. Dokumentation, der indsendes til myndigheden som en del af ansøgningen, offentliggøres straks på det i artikel 32 omhandlede websted.

Artikel 9

Behandling af ansøgningen og myndighedens afgørelse

1. Ansøgningen skal behandles af myndigheden med henblik på at fastslå, om ansøgeren opfylder betingelserne for registrering, jf. artikel 3, og om statuten indeholder de bestemmelser, der kræves i artikel 4 og 5.
2. Myndigheden vedtager en afgørelse om registrering af ansøgeren, medmindre den fastslår, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for registrering, jf. artikel 3, eller at statuten ikke indeholder de bestemmelser, der kræves i artikel 4 og 5.

Myndigheden offentliggør sin afgørelse om registrering af ansøgeren senest en måned efter modtagelsen af ansøgningen om registrering, eller, hvis procedurerne i artikel 15, stk. 4, finder anvendelse, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen om registrering.

Hvis en ansøgning er ufuldstændig, anmoder myndigheden hurtigst muligt ansøgeren om at indsende de yderligere oplysninger, der er behov for. I forbindelse med fristerne fastsat i andet afsnit begynder disse først at løbe fra datoen for myndighedens modtagelse af en fuldstændig ansøgning.

3. Den formelle standarderklæring omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a), anses for at være tilstrækkelig til at sætte myndigheden i stand til at fastslå, om ansøgeren opfylder de betingelser, der er angivet nærmere i artikel 3, stk. 1, litra c), eller artikel 3, stk. 2, litra c), alt efter hvilken der finder anvendelse.

4. En afgørelse fra myndighedens side om at registrere en ansøger skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med det pågældende partis eller den pågældende fonds statut. En afgørelse om ikke at registrere en ansøger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en detaljeret begrundelse for afslaget.

5. Ændringer af de dokumenter eller den statut, der er indgivet med henblik på ansøgning om registrering i henhold til artikel 8, stk. 2, skal meddeles myndigheden, som skal opdatere registreringen i overensstemmelse med procedurerne i artikel 15, stk. 2 og 4, mutatis mutandis.

6. Den opdaterede liste over medlemspartier i et europæisk politisk parti, der er vedlagt som bilag til partiets statut i henhold til artikel 4, stk. 2, sendes hvert år til myndigheden. Ændringer, der kan betyde, at det europæiske politiske parti ikke længere opfylder den betingelse, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), meddeles myndigheden senest fire uger efter ændringen.

Artikel 10

Kontrol af overholdelse af registreringsbetingelser og -krav

1. Med forbehold af den procedure, der er fastsat i stk. 3, kontrollerer myndigheden regelmæssigt, at de registreringsbetingelser, der er fastsat i artikel 3, og de forvaltningsbestemmelser, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f) samt artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), fortsat overholdes af de registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.

2. Hvis myndigheden finder, at en eller flere af registreringsbetingelserne eller forvaltningsbestemmelserne i stk. 1, bortset fra betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), ikke længere overholdes, underretter den det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond.

3. Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen kan indsende en anmodning til myndigheden om at kontrollere, at et bestemt europæisk politisk parti eller en bestemt europæisk politisk fond overholder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c). I sådanne tilfælde, samt i de tilfælde der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a), skal myndigheden anmode det udvalg af uafhængige fremtrædende personer, der er oprettet ved artikel 11, om at afgive udtalelse om spørgsmålet. Udvalget afgiver sin udtalelse inden for to måneder.

Såfremt myndigheden får kendskab til omstændigheder, der kan rejse tvivl om et bestemt europæisk politisk parti eller en bestemt europæisk politisk fonds overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, således at de får mulighed for at indsende en anmodning om kontrol, jf. første afsnit. Uden at det berører første afsnit, skal Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen tilkendegive deres intention senest to måneder efter modtagelsen af disse oplysninger.

De procedurer, der er fastsat i første og andet afsnit, igangsættes ikke inden for en periode på to måneder forud for valg til Europa-Parlamentet.

Hvad angår udvalgets udtalelse beslutter myndigheden, om det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal afregistreres. Myndighedens afgørelse skal være behørigt begrundet.

Myndighedens afgørelse om afregistrering på grundlag af manglende overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), kan kun vedtages i tilfælde af massiv og alvorlig overtrædelse af disse betingelser. Den er underlagt proceduren i stk. 4.

4. Myndighedens afgørelse om at afregistrere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond på grund af massiv og alvorlig overtrædelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), meddeles Europa-Parlamentet og Rådet. Afgørelsen træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har

gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt myndigheden, at de ikke agter at gøre indsigelse. I tilfælde af en indsigelse fra Europa-Parlamentet og fra Rådet bliver det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond ved med at være registreret.

Europa-Parlamentet og Rådet kan kun gøre indsigelse mod afgørelsen af grunde, der vedrører vurderingen af overholdelse af registreringsbetingelsen i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c).

Det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal underrettes om, at der er gjort indsigelse mod myndighedens afgørelse om afregistrering.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtager en holdning i overensstemmelse med deres respektive regler for beslutningstagningen som fastlagt i overensstemmelse med traktaterne. Enhver indsigelse skal være behørigt begrundet og skal offentliggøres.

5. En afgørelse truffet af myndigheden om at afregistrere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, som der ikke er gjort indsigelse mod efter proceduren i stk. 4, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en detaljeret begrundelse for afregistreringen og træder i kraft tre måneder efter datoen for denne offentliggørelse.

6. En europæisk politisk fond fortaber automatisk sin status, hvis det europæiske politiske parti, den er tilknyttet, slettes i registret.

Artikel 11

Udvalg af uafhængige fremtrædende personer

1. Der oprettes herved et udvalg af uafhængige fremtrædende personer (»udvalget«). Det består af seks medlemmer, hvoraf Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen hver udpeger to medlemmer. Udvalgets medlemmer udvælges på grundlag af deres personlige og faglige kvalifikationer. De må ikke være medlemmer af hverken Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller være valgt til nogen politisk forsamling, være ansat som tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Unions organer eller være nuværende eller tidligere ansatte i et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond.

Udvalgets medlemmer udfører deres hverv i uafhængighed. De må hverken søge eller tage imod instrukser fra nogen institution eller regering eller fra noget andet organ, kontor eller agentur, og de skal afholde sig fra enhver handling, som er i modstrid med karakteren af deres hverv.

Udvalget fornys senest seks måneder efter afslutningen af Europa-Parlamentets første mødeperiode efter hvert valg til Europa-Parlamentet. Medlemmernes mandater kan ikke forlænges.

2. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden. Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer i egne rækker i overensstemmelse med forretningsordenen. Europa-Parlamentet stiller sekretariat og finansiering til rådighed for udvalget. Udvalgets sekretariat handler udelukkende efter udvalgets bemyndigelse.

3. På anmodning af myndigheden afgiver udvalget udtalelse om et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fonds eventuelle massive og alvorlige tilsidesættelse af de værdier, Den Europæiske Union bygger på, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c). Udvalget kan i dette øjemed anmode om eventuelle relevante dokumenter og bevismaterialer fra myndigheden, Europa-Parlamentets tjenestegrene, det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, andre politiske partier, politiske fonde eller andre interessenter og kan anmode om at høre deres repræsentanter.

Udvalget skal i forbindelse med sine udtalelser tage fuldt hensyn til den grundlæggende ret til foreningsfrihed samt til behovet for at sikre pluralisme blandt politiske partier i Europa.

Udvalgets udtalelser offentliggøres straks.

KAPITEL III

RETTLIG STATUS FOR EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER OG EUROPÆISKE POLITISKE FONDE

Artikel 12

Status som juridisk person

Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har status som europæiske juridiske personer.

*Artikel 13***Retlig anerkendelse og rets- og handleevne**

Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde omfattes af retlig anerkendelse og rets- og handleevne i alle medlemsstater.

*Artikel 14***Gældende lovgivning**

1. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde reguleres af denne forordning.
2. For anliggender, der ikke er reguleret af denne forordning, eller hvor anliggender kun er delvist reguleret af denne forordning, for de aspekter, der ikke er omfattet af den, er europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde reguleret af de gældende bestemmelser i den nationale ret i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende.

Aktiviteter, som europæiske politiske partier eller europæiske politiske fonde udøver i andre medlemsstater, reguleres af den relevante nationale lovgivning i disse medlemsstater.

3. For anliggender, der ikke er reguleret af denne forordning eller af de gældende bestemmelser i henhold til stk. 2, eller hvor anliggender kun er delvist reguleret af dem, for de aspekter, der ikke er omfattet af dem, reguleres de europæiske politiske partier eller de europæiske politiske fonde af bestemmelserne i deres respektive statutter.

*Artikel 15***Erhvervelse af status som europæisk juridisk person**

1. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond erhverver status som europæisk juridisk person fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af myndighedens afgørelse om at registrere det/den i henhold til artikel 9.
2. Hvis den medlemsstat, hvor ansøgeren om registrering som europæisk politisk parti eller europæisk politisk fond er hjemmehørende, kræver det, skal den ansøgning, der indgives i henhold til artikel 8, ledsages af en erklæring udstedt af den pågældende medlemsstat, som attesterer, at ansøgeren har opfyldt alle relevante nationale ansøgningskrav, og at ansøgerens statut er i overensstemmelse med gældende lovgivning som omhandlet i artikel 14, stk. 2, første afsnit.
3. Hvis ansøgeren har status som juridisk person i henhold til en medlemsstats lovgivning, skal denne medlemsstat betragte erhvervelsen af status som europæisk juridisk person som en omdannelse af statussen som national juridisk person til den nye status som europæisk juridisk person. Sidstnævnte bevarer fuldt ud de allerede eksisterende rettigheder og forpligtelser, som den tidligere nationale enhed har haft, idet denne ophører med at eksistere. Den berørte medlemsstat må ikke indføre uoverkommelige betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse. Ansøgeren bevarer sit hovedsæde i den pågældende medlemsstat, indtil der er offentliggjort en afgørelse i henhold til artikel 9.
4. Hvis den medlemsstat, hvor ansøgeren er hjemmehørende, kræver det, fastsætter myndigheden først datoen for offentliggørelsen, jf. stk. 1, efter at have hørt den pågældende medlemsstat.

*Artikel 16***Bortfald af status som europæisk juridisk person**

1. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fortaber sin status som europæisk juridisk person ved ikrafttrædelsen af en af myndigheden truffet afgørelse om sletning i registret, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Afgørelsen træder i kraft tre måneder efter denne offentliggørelse, medmindre det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond anmoder om en kortere periode.
2. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond slettes i registret på grundlag af en afgørelse fra myndigheden:
 - a) som konsekvens af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 2-5
 - b) under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6
 - c) på anmodning af det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond, eller
 - d) i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, første afsnit, litra b).
3. Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i alvorlig grad har undladt at opfylde relevante forpligtelser i henhold til national lovgivning, der finder anvendelse som følge af artikel 14, stk. 2, første afsnit, kan den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, sende myndigheden en behørigt begrundet anmodning om afregistrering, som nøjagtigt og udtømmende skal angive de ulovlige handlinger og de specifikke nationale krav, som er blevet overtrådt. I sådanne tilfælde skal myndigheden:

- a) for så vidt angår anliggender, der udelukkende eller i overvejende grad drejer sig om elementer, der berører respekten for de værdier, Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, igangsætte en kontrolprocedure i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3. Artikel 10, stk. 4, 5 og 6, finder ligeledes anvendelse
- b) for så vidt angår alle andre anliggender, og når den begrundede anmodning fra den pågældende medlemsstat bekræfter, at alle nationale retsmidler er udtømt, beslutte at slette det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond i registret.

Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i alvorlig grad har undladt at opfylde relevante forpligtelser i henhold til national ret, der finder anvendelse som følge af artikel 14, stk. 2, andet afsnit, og hvis sagen udelukkende eller i overvejende grad drejer sig om elementer, der berører respekten for de værdier, Den Europæiske Union bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, kan den berørte medlemsstat sende myndigheden en anmodning i henhold til bestemmelserne i nærværende stykkes første afsnit. Myndigheden handler i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a).

Myndigheden handler i alle tilfælde uden unødigt forsinkelse. Myndigheden underretter den pågældende medlemsstat og det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond om, hvilken opfølgning der er foretaget i forbindelse med den begrundede anmodning om afregistrering.

4. Myndigheden fastsætter datoen for offentliggørelse, jf. stk. 1, efter høring af den medlemsstat, hvor det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond er hjemmehørende.

5. Hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond erhverver status som juridisk person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, skal den pågældende medlemsstat betragte denne erhvervelse som en omdannelse af statussen som europæisk juridisk person til status som en national juridisk person, der fuldt ud bevarer de allerede eksisterende rettigheder og forpligtelser, som den tidligere europæiske juridiske enhed havde. Den pågældende medlemsstat må ikke indføre begrænsende betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse.

6. Hvis det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond ikke erhverver status som juridisk person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, skal det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond afvikles i henhold til gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat kan kræve, at sådan afvikling først må ske efter det pågældende partis eller den pågældende fonds erhvervelse af status som national juridisk person i henhold til stk. 5.

7. I alle de i stk. 5 og 6 omhandlede situationer skal den pågældende medlemsstat sikre sig, at betingelsen fastsat i artikel 3 om ikke at have fortjeneste som mål overholdes fuldt ud. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede kan indgå aftale med den pågældende medlemsstat om procedurerne for fratagelse af status som europæisk juridisk person, navnlig med henblik på at sikre inddrivelse af midler, der er modtaget fra Den Europæiske Unions almindelige budget, og betaling af enhver finansiel sanktion pålagt i overensstemmelse med artikel 27.

KAPITEL IV

FINANSIERING

Artikel 17

Betingelser for finansiering

1. Et europæisk politisk parti, der er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der følger af denne forordning, som er repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst et af sine medlemmer, og som ikke befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen, kan ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til de betingelser, der er opstillet i en indkaldelse af bidrag offentliggjort af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede.

2. En europæisk politisk fond, som er tilknyttet et europæisk politisk parti, der kan søge om finansiering i medfør af stk. 1, som er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der følger af denne forordning, og som ikke befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen, kan ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til de betingelser, der er opstillet i en indkaldelse af forslag offentliggjort af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede.

3. Med henblik på at fastslå berettigelsen til finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til stk. 1, og artikel 3, stk. 1, litra b), og med henblik på anvendelsen af artikel 19, stk. 1, betragtes et medlem af Europa-Parlamentet kun som medlem af ét europæisk politisk parti, som, når det er relevant, er det parti, som hans eller hendes nationale eller regionale politiske parti er tilknyttet på slutdatoen for indgivelse af ansøgninger om finansiering.

4. Finansielle bidrag eller tilskud fra Den Europæiske Unions almindelige budget må ikke overstige 85 % af de årlige tilskudsberettigede omkostninger, som er angivet i et europæisk politisk partis budget, og 85 % af de støtteberettigede omkostninger, som en europæisk politisk fond har afholdt. Europæiske politiske partier kan anvende ubrugte EU-bidrag ydet til dækning af tilskudsberettigede omkostninger i regnskabsåret efter tildelingen. Beløb, der fortsat ikke er brugt efter udløbet af dette regnskabsår, tilbagebetales i henhold til finansforordningen.

5. Inden for de i artikel 21 og 22 fastsatte grænser omfatter omkostninger, der er støtteberettigede via et finansielt bidrag, administrative omkostninger og omkostninger i forbindelse med teknisk bistand, møder, forskning, arrangementer på tværs af grænser, studier, information og publikationer samt omkostninger i forbindelse med kampagner.

Artikel 18

Ansøgning om finansiering

1. For at modtage finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget skal et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, der opfylder betingelserne i artikel 17, stk. 1 eller 2, indgive en ansøgning til Europa-Parlamentet efter en indkaldelse af bidrag eller forslag.

2. Det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond skal på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen opfylde betingelserne i artikel 23 fra ansøgningsdatoen og indtil afslutningen af det regnskabsår eller af den foranstaltning, som bidraget eller tilskuddet dækker, være registreret i registret og ikke være omfattet af nogen af de sanktioner, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, og artikel 27, stk. 2, litra a), nr. v) og vi).

3. En ansøgning fra en europæisk politisk fond skal indeholde fondens årlige arbejdsprogram eller handlingsplan.

4. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer en afgørelse senest tre måneder efter udløbet af indkaldelsen af bidrag eller indkaldelsen af forslag og godkender og forvalter de tilsvarende bevillinger i henhold til finansforordningen.

5. En europæisk politisk fond kan kun ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget gennem det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet.

Artikel 19

Tildelingskriterier og fordeling af midler

1. De respektive bevillinger, der er til rådighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, som er blevet tildelt bidrag eller tilskud i henhold til artikel 18, fordeles årligt på grundlag af følgende fordelingsnøgle:

— 15 % fordeles i lige store dele mellem de tilskudsberettigede europæiske politiske partier

— 85 % fordeles blandt de tilskudsberettigede europæiske politiske partier i forhold til deres andel af valgte medlemmer til Europa-Parlamentet.

Samme fordelingsnøgle bruges til at yde støtte til europæiske politiske fonde på basis af deres tilknytning til et europæisk politisk parti.

2. Den fordeling, der er omhandlet i stk. 1, baseres på antallet af valgte medlemmer i Europa-Parlamentet, som er medlemmer af det ansøgende europæiske politiske parti på slutdatoen for indgivelse af ansøgninger om finansiering under hensyntagen til artikel 17, stk. 3.

Efter denne dato påvirker antallet ikke de europæiske politiske partiers eller de europæiske politiske fondes respektive andel af midlerne. Dette berører ikke kravet i artikel 17, stk. 1, om, at det europæiske politiske parti skal være repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst et af sine medlemmer.

Artikel 20

Donationer og bidrag

1. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde kan modtage donationer fra fysiske eller juridiske personer til en værdi af højst 18 000 EUR pr. år og pr. donor.

2. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal på tidspunktet for indgivelse af deres årsregnskaber i henhold til artikel 23 ligeledes indgive en liste over alle donorer med de tilhørende donationer og angivelse af donationernes art og værdi. Dette stykke finder også anvendelse på bidrag fra europæiske politiske partiers medlemspartier og europæiske politiske fondes medlemsorganisationer.

For så vidt angår fysiske personers donationer, hvis værdi overstiger 1 500 EUR og er under eller lig 3 000 EUR angiver det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, om de pågældende donorer har givet deres forudgående skriftlige samtykke til offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra e).

3. Donationer, der modtages af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde seks måneder før valg til Europa-Parlamentet, skal indberettes på ugebasis til myndigheden skriftligt og i overensstemmelse med stk. 2.

4. Enkeltstående donationer af en værdi på over 12 000 EUR, som modtages af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, skal straks indberettes til myndigheden skriftligt og i overensstemmelse med stk. 2.
5. Et europæisk politisk parti og en europæisk politisk fond må ikke modtage:
- anonyme donationer eller bidrag
 - donationer via budgetterne for de politiske grupper i Europa-Parlamentet
 - donationer fra en offentlig myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland eller fra en virksomhed, som en sådan offentlig myndighed direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse over som følge af sit ejerskab af den, sit kapitalindskud i den eller de for virksomheden gældende regler, eller
 - donationer fra private enheder med base i et tredjeland eller fra enkeltpersoner fra et tredjeland, som ikke har ret til at stemme til Europa-Parlamentsvalg.
6. Donationer, der ikke er tilladte ifølge denne forordning, skal inden for en frist på 30 dage fra datoen for modtagelse heraf hos det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond:
- returneres til donor eller til en person, der handler på donors vegne, eller
 - indberettes til myndigheden og Europa-Parlamentet, hvis det ikke er muligt at returnere dem. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede udarbejder og godkender en indtægtsordre i henhold til bestemmelserne i artikel 78 og 79 i finansforordningen. Midlerne opføres som en almindelig indtægt i Europa-Parlamentets sektion i Den Europæiske Unions almindelige budget.
7. Bidrag til et europæisk politisk parti fra partiets medlemmer er tilladte. Værdien af sådanne bidrag må ikke overstige 40 % af det europæiske politiske partis årlige budget.
8. Bidrag til en europæisk politisk fond fra fondens medlemmer samt fra det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet, er tilladte. Værdien af sådanne bidrag må ikke overstige 40 % af det årlige budget for den pågældende europæiske politiske fond og må ikke stamme fra midler, som et europæisk politisk parti har modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning.
- Bevisbyrden påhviler det pågældende europæiske politiske parti, der klart i sine regnskaber skal angive, hvor de midler, der er brugt til at finansiere den tilknyttede europæiske politiske fond, stammer fra.
9. Med forbehold af stk. 7 og 8 må europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde tage imod bidrag fra borgere, som er deres medlemmer, på op til en værdi af 18 000 EUR pr. år og pr. medlem, når sådanne bidrag ydes af det pågældende medlem på den pågældendes egne vegne.
- Den i første afsnit fastsatte tærskel finder ikke anvendelse, hvis det pågældende medlem også er valgt til Europa-Parlamentet, til et nationalt parlament eller til et regionalt parlament eller en regional forsamling.
10. Ethvert bidrag, der ikke er tilladt i henhold til denne forordning, skal returneres i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 21

Finansiering af kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet

1. Med forbehold af andet afsnit kan midler, der ydes til europæiske politiske partier via Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra andre kilder, anvendes til at finansiere de europæiske politiske partiers kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, som de eller deres medlemmer deltager i, jf. artikel 3, stk. 1, litra d).

I overensstemmelse med artikel 8 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ er finansiering af og eventuelle grænser for valgudgifter for alle politiske partier, kandidater og tredjemænd ved valg til Europa-Parlamentet underlagt de nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater.

2. Udgifter i tilknytning til de i stk. 1 omhandlede kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet skal klart identificeres som sådanne af de europæiske politiske partier i deres årsregnskaber.

Artikel 22

Forbud mod finansiering

1. Uanset artikel 21, stk. 1, må finansieringen af europæiske politiske partier over Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra enhver anden kilde ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af andre politiske partier og navnlig ikke af nationale partier eller kandidater. Sådanne nationale partier og kandidater er fortsat underlagt de nationale regler.

⁽¹⁾ EFT L 278 af 8.10.1976, s. 5.

2. Midler, der ydes til europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller enhver anden kilde, må ikke anvendes til andre formål end finansiering af deres opgaver som anført i artikel 2, nr. 4), og til udgifter, der er direkte knyttet til de mål, der følger af deres statut i overensstemmelse med artikel 5. Midlerne må navnlig ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af valg, politiske partier eller kandidater eller andre fonde.

3. Midler, der ydes til europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller andre kilder, må ikke anvendes til at finansiere folkeafstemningskampagner.

KAPITEL V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 23

Regnskabs-, rapporterings- og revisionsforpligtelser

1. Senest seks måneder efter regnskabsårets udløb fremsender europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde følgende til myndigheden med kopi til Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og til det kompetente nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende:

- a) deres årsregnskaber og støttebilag for deres indtægter og udgifter samt aktiver og passiver ved begyndelsen og afslutningen af regnskabsåret i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, samt deres årsregnskaber udarbejdet på grundlag af de internationale regnskabsstandarder som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾
- b) en ekstern revisionsrapport om årsregnskaberne om både korrektheden af disse regnskaber og indtægternes og udgifternes lovlighed og regelmæssighed udarbejdet af et uafhængigt organ eller en uafhængig ekspert, og
- c) listen over donorer og bidragydere og deres tilhørende donationer eller bidrag indberettet i henhold til artikel 20, stk. 2, 3 og 4.

2. Når udgiften afholdes af europæiske politiske partier sammen med nationale politiske partier eller af europæiske politiske fonde sammen med nationale politiske fonde og med andre organisationer, skal bevis for udgiften for de europæiske politiske partier eller de europæiske politiske fonde direkte eller via disse tredjeparter indgå i de i stk. 1 omhandlede årsregnskaber.

3. De uafhængige eksterne organer eller eksperter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), udvælges, gives mandat og betales af Europa-Parlamentet. De skal være behørigt autoriseret til at revidere regnskaber i henhold til gældende ret i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende eller er etablerede.

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal fremlægge eventuelle oplysninger, som de uafhængige organer eller eksperter måtte anmode om i forbindelse med deres revision.

5. De uafhængige organer eller eksperter underretter myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede om eventuel formodet ulovlig aktivitet, svig eller korrupsion, som kan skade Unionens økonomiske interesser. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede underretter de pågældende nationale kontaktpunkter herom.

Artikel 24

Almindelige bestemmelser om kontrol

1. Kontrollen af europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne forordning foretages i fællesskab af myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og de kompetente medlemsstater.

2. Myndigheden skal kontrollere europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne forordning, navnlig hvad angår artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f), artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), artikel 9, stk. 5 og 6, samt artikel 20, 21 og 22.

Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal kontrollere, om europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde overholder deres forpligtelser efter denne forordning vedrørende EU-midler i overensstemmelse med finansforordningen. Ved gennemførelsen af denne kontrol skal Europa-Parlamentet træffe de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens økonomiske interesser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

3. Den i stk. 2 omhandlede kontrol, der foretages af myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede, må ikke række ud over europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til gældende national lovgivning, jf. artikel 14.

4. De europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal fremlægge alle oplysninger, som myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede, Revisionsretten, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) eller medlemsstaterne måtte anmode om, og som er nødvendige med henblik på at gennemføre de kontroller, de er ansvarlige for i henhold til denne forordning.

Efter anmodning og med henblik på kontrol med overholdelse af artikel 20 skal de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde forsyne myndigheden med oplysninger om bidrag fra individuelle medlemmer og disses identitet. Endvidere kan myndigheden, hvor det er relevant, kræve, at europæiske politiske partier forelægger underskrevne erklæringer fra medlemmer, der er valgt til en politisk forsamling, med henblik på kontrol med overholdelse af betingelsen fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), første afsnit.

Artikel 25

Gennemførelse af og kontrol med EU-midler

1. Bevillingerne til finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde fastsættes i forbindelse med den årlige budgetprocedure og gennemføres i overensstemmelse med denne forordning og finansforordningen.

Betingelserne for bidrag og tilskud fastsættes af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede i indkaldelsen af bidrag og indkaldelsen af forslag.

2. Kontrollen med midler modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget og anvendelsen heraf udøves i henhold til finansforordningen.

Kontrollen foretages desuden ved en årlig påtegning fra en ekstern og uafhængig revisor, jf. artikel 23, stk. 1.

3. Revisionsretten udøver sine revisionsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF.

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der modtager midler i henhold til denne forordning, fremlægger på Revisionsrettens anmodning alle dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for, at Revisionsretten kan varetage sin opgave.

5. Afgørelsen eller aftalen om bidrag eller tilskud skal udtrykkeligt foreskrive, at Europa-Parlamentet og Revisionsretten på basis af indberetninger og kontrol på stedet skal foretage revision af europæiske politiske partier, der har modtaget et bidrag, eller europæiske politiske fonde, der har modtaget et tilskud via Den Europæiske Unions almindelige budget.

6. Revisionsretten og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede eller ethvert andet eksternt organ, som Europa-Parlamentets anvisningsberettigede har bemyndiget, kan udføre den nødvendige kontrol på stedet for at sikre, at udgifterne er lovlige, og at bestemmelserne i afgørelsen eller aftalen om bidrag eller tilskud gennemføres korrekt, og for europæiske politiske fondes vedkommende at arbejdsprogrammet eller foranstaltningen gennemføres korrekt. Det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal fremlægge alle dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at udføre denne opgave.

7. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens økonomiske interesser, i forbindelse med bidrag eller tilskud ydet under denne forordning. Resultatet heraf kan eventuelt give anledning til, at Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer afgørelse om inddrivelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 26***Teknisk støtte**

Al teknisk støtte ydet af Europa-Parlamentet til europæiske politiske partier ydes på grundlag af ligebehandlingsprincippet. Støtten tildeles på vilkår, der ikke er mindre favorable end de vilkår, der anvendes over for andre eksterne organisationer og foreninger, som kan få lignende støtte, og ydes mod regning og betaling.

*Artikel 27***Sanktioner**

1. I overensstemmelse med artikel 16 beslutter myndigheden at slette et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i registret som en sanktion i følgende situationer:

- a) når det pågældende parti eller den pågældende fond ved en retskraftig dom er dømt for at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen
- b) når det efter procedurene i artikel 10, stk. 2-5, er fastslået, at det eller den ikke længere overholder en eller flere af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), c) og e), eller i artikel 3, stk. 2, eller
- c) når en medlemsstats anmodning om afregistrering på grundlag af alvorlig manglende overholdelse af betingelserne i henhold til national ret opfylder kravene i artikel 16, stk. 3, litra b).

2. Myndigheden pålægger finansielle sanktioner i følgende situationer:

- a) overtrædelser, der ikke kan kvantificeres
 - i) i tilfælde af manglende overholdelse af kravene i artikel 9, stk. 5 eller 6
 - ii) i tilfælde af manglende overholdelse af de indgåede forpligtelser og de oplysninger et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har fremlagt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), b), og d)-f), samt til artikel 5, stk. 1, litra a), b), d) og e)
 - iii) i tilfælde af, at listen over donorer og deres tilhørende donationer ikke er fremsendt i henhold til artikel 20, stk. 2, eller at donationer ikke er indberettet i henhold til artikel 20, stk. 3 og 4
 - iv) hvor et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har tilsidesat de forpligtelser, der er fastsat i artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 4
 - v) når et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond ved en dom er konstateret at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen
 - vi) når et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond på et tidspunkt bevidst har udeladt at fremlægge oplysninger eller bevidst har fremlagt ukorrekte eller misvisende oplysninger, eller hvis de organer, der i henhold til denne forordning er bemyndiget til at revidere eller foretage kontroller af modtagerne af midler fra Den Europæiske Unions almindelige budget, finder uregelmæssigheder i årsregnskaberne, som i henhold til de internationale regnskabsstandarder, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002, anses for at udgøre væsentlige udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster
- b) overtrædelser, der kan kvantificeres
 - i) hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har modtaget donationer og bidrag, som i henhold til artikel 20, stk. 1 eller 5, ikke er tilladte, medmindre betingelserne fastsat i artikel 20, stk. 6, er opfyldt
 - ii) i tilfælde af manglende overholdelse af kravene fastsat i artikel 21 og 22.

3. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede kan udelukke et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fra at modtage fremtidige EU-midler i op til fem år, eller op til ti år i tilfælde af gentagelsestilfælde inden for en femårs periode, når det eller den er fundet skyldig i en af de overtrædelser, der er angivet i stk. 2, litra a), nr. v) og vi). Dette berører ikke Europa-Parlamentets anvisningsberettigedes beføjelser som fastsat i artikel 204n i finansforordningen.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 pålægges et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond følgende finansielle sanktioner:

- a) I tilfælde af overtrædelser, der ikke kan kvantificeres, en fast procentdel af det årlige budget for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond:

- 5 % eller
 - 7,5 %, hvis der er tale om samvirkende overtrædelser, eller
 - 20 %, hvis den pågældende overtrædelse er et gentagelsestilfælde, eller
 - en tredjedel af de ovenfor fastsatte procentsatser, hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond frivilligt har anmeldt overtrædelser, før myndigheden officielt har indledt en undersøgelse, selv i tilfælde af samvirkende overtrædelser eller gentagelsestilfælde, og det pågældende parti eller den pågældende fond har truffet passende korrigerende foranstaltninger
 - 50 % af årsbudgettet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond i det foregående år, når det eller den ved en dom er konstateret at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen
- b) i tilfælde af overtrædelser, der kan kvantificeres, en fast procentdel af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet i overensstemmelse med nedenstående skala, op til et maksimum på 10 % af årsbudgettet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond:
- 100 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb ikke overstiger 50 000 EUR, eller
 - 150 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 50 000 EUR men ikke overstiger 100 000 EUR
 - 200 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 100 000 EUR men ikke overstiger 150 000 EUR
 - 250 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 150 000 EUR men ikke overstiger 200 000 EUR, eller
 - 300 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 200 000 EUR, eller
 - en tredjedel af ovenfor anførte procentsatser, hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond frivilligt har anmeldt overtrædelser, før myndigheden og/eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede officielt har indledt en undersøgelse, selv i tilfælde af sammenstød af overtrædelser eller gentagelsestilfælde, og det pågældende parti eller den pågældende fond har truffet passende korrigerende foranstaltninger.

Ved anvendelsen af de ovenfor anførte procentsatser betragtes hver(t) enkelt donation eller bidrag separat.

5. Såfremt et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har begået samvirkende overtrædelser af denne forordning, pålægges kun den sanktion, der er fastsat for den mest alvorlige overtrædelse, medmindre andet fremgår af stk. 4, litra a).

6. De sanktioner, der er fastsat i denne forordning, er underlagt en forældelsesfrist på fem år fra den dato, hvor den pågældende overtrædelse blev begået, eller i tilfælde af fortsatte eller gentagne overtrædelser fra den dato, hvor disse overtrædelser ophørte.

Artikel 28

Samarbejde mellem myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne

1. Myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne via de nationale kontaktpunkter skal udveksle oplysninger og holde hinanden regelmæssigt underrettet om anliggender vedrørende finansieringsbestemmelser, kontrol og sanktioner.
2. De skal også indgå aftale om den praktiske tilrettelæggelse af sådan informationsudveksling, herunder reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger eller beviser og for samarbejdet mellem medlemsstaterne.
3. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede underretter myndigheden om eventuelle revisionsresultater, der kan give anledning til sanktioner i henhold til artikel 27, stk. 2-4, med henblik på at give myndigheden mulighed for at træffe passende foranstaltninger.
4. Myndigheden underretter Europa-Parlamentets anvisningsberettigede om enhver afgørelse, den træffer vedrørende sanktioner, således at sidstnævnte får mulighed for at drage passende konsekvenser i henhold til finansforordningen.

*Artikel 29***Korrigerende foranstaltninger og gode forvaltningsprincipper**

1. Før der træffes endelig afgørelse om nogle af de sanktioner, der er omhandlet i artikel 27, skal myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede give det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond mulighed for at indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen inden for en rimelig tidsfrist, som normalt ikke må overstige en måned. Myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal navnlig give mulighed for at rette skrive- og regnefejl, om nødvendigt fremlægge yderligere dokumenter eller oplysninger eller rette mindre fejl.
2. Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond ikke har truffet korrigerende foranstaltninger inden for den fastsatte tidsfrist som omhandlet i stk. 1, træffes der afgørelse om pålæggelse af passende sanktioner, jf. artikel 27.
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i forbindelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b)-d), og artikel 3, stk. 2, litra c).

*Artikel 30***Inddrivelser**

1. På grundlag af myndighedens afgørelse om at slette et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fra registret tilbagekalder eller ophæver Europa-Parlamentets anvisningsberettigede enhver igangværende afgørelse eller aftale om EU-finansiering, undtagen i det tilfælde der er fastsat i artikel 16, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 1, litra b) og d). Den anvisningsberettigede inddriver endvidere alle EU-midler, herunder eventuelle ikkeanvendte EU-midler fra tidligere år.
2. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, som er blevet pålagt en sanktion for en af overtrædelserne i artikel 27, stk. 1, og stk. 2, litra a), nr. v) og vi), opfylder af denne grund ikke længere betingelserne i artikel 18, stk. 2. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal derfor ophæve aftalen eller afgørelsen om tilskud eller EU-midler i henhold til denne forordning og skal inddrive uberettiget udbetalte beløb i henhold til aftalen eller afgørelsen om bidrag eller tilskud, herunder eventuelle ikkeanvendte EU-midler fra tidligere år.

I tilfælde af sådan ophævelse begrænses betalinger fra Europa-Parlamentets anvisningsberettigede til de støtteberettigede omkostninger, det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond har afholdt frem til den dato, hvor afgørelsen om ophævelse træder i kraft.

Dette stykke finder også anvendelse på de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 1, litra b) og d).

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 31***Forelæggelse af oplysning for borgerne**

Under iagttagelse af artikel 21 og 22 og deres egne statutter og interne procedurer kan europæiske politiske partier i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet træffe alle passende foranstaltninger for at informere EU-borgerne om tilknytningen mellem nationale politiske partier og kandidater og de pågældende europæiske politiske partier.

*Artikel 32***Gennemsigtighed**

1. Europa-Parlamentet offentliggør efter bemyndigelse fra sin anvisningsberettigede eller fra myndigheden følgende på et dertil oprettet websted:
 - a) navne på og statutter for alle registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde sammen med de dokumenter, der er indgivet som en del af ansøgningen om registrering i henhold til artikel 8 senest fire uger efter, at myndigheden har vedtaget sin afgørelse og derefter alle ændringer, der indberettes til myndigheden i henhold til artikel 9, stk. 5 og 6
 - b) en liste over de ansøgninger, der ikke er blevet godkendt, sammen med de dokumenter, der er indgivet som en del heraf sammen med ansøgningen om registrering, jf. artikel 8 og begrundelsen for afslag, senest fire uger efter myndighedens vedtagelse af sin afgørelse

- c) en årsrapport med en oversigt over de beløb, der er udbetalt til hvert europæisk politisk parti og hver europæisk politisk fond, for hvert regnskabsår, i hvilket der er modtaget bidrag eller ydet tilskud via Den Europæiske Unions almindelige budget
- d) årsregnskaberne og de eksterne revisionsrapporter, jf. artikel 23, stk. 1, og for europæiske politiske fondes vedkommende de endelige rapporter om gennemførelsen af arbejdsprogrammer eller foranstaltninger
- e) navne på donorer og deres tilhørende donationer, som de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har indberettet i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, 3 og 4, bortset fra donationer fra fysiske personer, hvis værdi ikke overstiger 1 500 EUR pr. år og pr. donor, idet disse indberettes som »mindre donationer«. Donationer fra fysiske personer til en årlig værdi, der overstiger 1 500 EUR og er mindre end eller lig med 3 000 EUR, offentliggøres ikke uden den pågældende donors forudgående skriftlige samtykke til offentliggørelsen heraf. Er der ikke givet sådant forudgående samtykke, indberettes sådanne donationer som »mindre donationer«. Den samlede sum af mindre donationer og antallet af donorer pr. kalenderår skal ligeledes offentliggøres
- f) de bidrag, der er omhandlet i artikel 20, stk. 7 og 8, som europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har indberettet i medfør af artikel 20, stk. 2, herunder identiteten på de medlemspartier eller -organisationer, der ydede disse bidrag
- g) nærmere oplysninger om og begrundelse for endelige afgørelser, som myndigheden har truffet i medfør af artikel 27, herunder eventuelle udtalelser vedtaget af udvalget af uafhængige fremtrædende personer i henhold til artikel 10 og 11, under behørig hensyntagen til forordning (EF) nr. 45/2001
- h) detaljerne i og begrundelsen for en eventuel endelig afgørelse, som Europa-Parlamentets anvisningsberettigede har truffet i henhold til artikel 27
- i) en beskrivelse af den tekniske støtte til europæiske politiske partier, og
- j) Europa-Parlamentets evalueringsrapport om anvendelsen af denne forordning samt om de finansierede aktiviteter som omhandlet i artikel 38.

2. Europa-Parlamentet skal offentliggøre listen over juridiske personer, der er medlemmer af et europæisk politisk parti, som er vedlagt som bilag til partiets statut, jf. artikel 4, stk. 2, og ajourført i henhold til artikel 9, stk. 6, og det samlede antal individuelle medlemmer.

3. Personoplysninger offentliggøres ikke på webstedet omhandlet i stk. 1, medmindre disse personoplysninger offentliggøres i henhold til stk. 1, litra a), e) eller g).

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde forsyner i en offentligt tilgængelig databeskyttelseserklæring alle potentielle medlemmer og donorer med de oplysninger, der kræves i artikel 10 i direktiv 95/46/EF, og meddeler dem, at deres personoplysninger af revisions- og kontrollenssyn bliver behandlet af Europa-Parlamentet, myndigheden, OLAF, Revisionsretten, medlemsstaterne eller eksterne organer eller eksperter, som er bemyndiget af disse, og underretter dem om, at deres personoplysninger offentliggøres på det i stk. 1 omhandlede websted. I medfør af artikel 11 i forordning (EF) nr. 45/2001 inddrager Europa-Parlamentets anvisningsberettigede de samme oplysninger i indkaldelser af bidrag eller forslag som omhandlet i nærværende forordnings artikel 18, stk. 1.

Artikel 33

Beskyttelse af personoplysninger

1. Når myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer oprettet ved artikel 11 behandler personoplysninger i medfør af nærværende forordning, skal de overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001. Med henblik på behandling af personoplysninger betragtes de som registeransvarlige i henhold til artikel 2, litra d), i nævnte forordning.

2. Når de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, de medlemsstater, der har beføjelse til at udøve kontrol med spørgsmål om finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i henhold til artikel 24, og de uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber i henhold til artikel 23, stk. 1, behandler personoplysninger i medfør af denne forordning, skal de overholde bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og de nationale bestemmelser i den henseende. Med henblik på behandling af personoplysninger betragtes de som registeransvarlige i henhold til artikel 2, litra d), i nævnte direktiv.

3. Myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer oprettet ved artikel 11 sikrer, at de personoplysninger, de indsamler i medfør af denne forordning, ikke bruges til andre formål end at sikre en lovlig, regelmæssig og gennemsigtig finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og medlemskab af europæiske politiske partier. De sletter alle personoplysninger indsamlet til dette formål senest 24 måneder efter offentliggørelsen af de relevante dele i henhold til artikel 32.

4. De medlemsstater og uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber, bruger udelukkende de personoplysninger, de modtager, til at kontrollere finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde. De sletter disse personoplysninger i henhold til gældende national lovgivning efter overførsel i henhold til artikel 28.

5. Personoplysninger kan gemmes ud over de tidsfrister, der er fastlagt i stk. 3, eller som foreskrevet i gældende national lovgivning som omhandlet i stk. 4, hvis det er nødvendigt med henblik på retlige eller administrative procedurer i forbindelse med finansieringen af et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond eller medlemskab af et europæisk politisk parti. Alle sådanne personoplysninger skal slettes senest en uge efter datoen for afslutning af de nævnte procedurer ved en endelig afgørelse, eller efter at eventuelle revisioner, appeller, søgsmål eller krav er tilendebragt.

6. De registeransvarlige, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gennemfører de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring eller ikkeautoriseret videregivelse og adgang, navnlig hvis behandlingen af sådanne oplysninger omfatter overførsel heraf gennem et netværk, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

7. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at overvåge og sikre, at myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer, der er oprettet ved artikel 11, overholder og værner om fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning. Uden at det berører muligheden for at gøre brug af et retsmiddel, kan den registrerede indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis vedkommende finder, at retten til beskyttelse af vedkommendes personoplysninger er blevet krænket som følge af myndighedens, Europa-Parlamentets eller udvalgets behandling heraf.

8. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, medlemsstaterne og uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber under denne forordning, er i henhold til national lovgivning ansvarlige for enhver skade, de måtte forårsage i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning. Medlemsstaterne skal sikre, at effektive, proportionelle og afskrækkende sanktioner pålægges for overtrædelser af denne forordning, af direktiv 95/46/EF og af de nationale bestemmelser, der vedtages i den henseende, navnlig svigagtig brug af personoplysninger.

Artikel 34

Retten til at blive hørt

Inden myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer en afgørelse, som kan have negativ indvirkning på rettighederne for et europæisk politisk parti, en europæisk politisk fond eller en ansøger som omhandlet i artikel 8, skal denne høre repræsentanter for det pågældende europæiske politiske parti, den pågældende europæiske politiske fond eller den pågældende ansøger. Myndigheden eller Europa-Parlamentet skal behørigt anføre begrundelsen for sin afgørelse.

Artikel 35

Klageadgang

Afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. november 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Evaluering

Europa-Parlamentet offentliggør senest medio 2018 og efter høring af myndigheden en rapport om anvendelsen af denne forordning og om de finansierede aktiviteter. Rapporten skal om nødvendigt foreslå ændringer af statuten og finansieringssystemerne.

Inden udgangen af 2018 forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning.

Artikel 39

Effektiv anvendelse

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

Artikel 40

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2004/2003 ophæves med virkning fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Den finder dog stadig anvendelse på akter og forpligtelser vedrørende finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde for budgetårene 2014, 2015, 2016 og 2017.

Artikel 41

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2015 delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og i artikel 8, stk. 3, litra a).

Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2017. Den myndighed, som er omhandlet i artikel 6, oprettes dog senest den 1. september 2016. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er registreret efter den 1. januar 2017, må kun ansøge om finansiering i henhold til denne forordning til aktiviteter, der påbegyndes i budgetåret 2018 eller senere.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

BILAG

Standarderklæring, som skal udfyldes af alle ansøgere

Undertegnede, som har mandat fra [navnet på det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond] attesterer herved, at:

[Navnet på det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond] forpligter sig til at overholde betingelserne for registrering, som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), eller artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, dvs. navnlig i sit program og sine aktiviteter at respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, nemlig respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter.

Bemyndiget underskriver:

Titel (fru, hr.) efternavn og fornavn	
Funktion i den organisation, der ansøger om registrering som europæisk politisk parti/europæisk politisk fond:	
Sted/dato:	
Underskrift:	

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 1142/2014**af 22. oktober 2014****om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for så vidt angår finansiering af europæiske politiske partier**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen.
- (2) Artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 12, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastslår, at politiske partier på europæisk plan bidrager til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje.
- (3) Den 4. november 2003 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan ⁽³⁾.
- (4) I sin beslutning af 6. april 2011 om anvendelsen af forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan ⁽⁴⁾ foreslog Europa-Parlamentet på baggrund af den høstede erfaring en række forbedringer vedrørende finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.
- (5) Den 22. oktober 2014 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 ⁽⁵⁾, som ophæver forordning (EF) nr. 2004/2003, og som fastlægger nye regler bl.a. vedrørende finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, navnlig hvad angår finansieringsbetingelser, tildeling og fordeling af midler, donationer og bidrag, finansiering af kampagner til valg til Europa-Parlamentet, tilskudsberettigede udgifter, forbud mod finansiering, regnskaber, rapportering og revision, gennemførelse og kontrol, sanktioner, samarbejde mellem myndigheden for europæiske politiske partier og fonde, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne og gennemsigtighed.
- (6) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁶⁾ (»finansforordningen«) bør indeholde regler om bidrag fra Unionens almindelige budget til europæiske politiske partier, hvilket tilsigtes med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014. Disse regler bør give europæiske politiske partier mulighed for større fleksibilitet, hvad angår fristerne for at anvende disse bidrag, hvilket er nødvendigt på grund af karakteren af deres særlige aktiviteter.
- (7) Ordningen med finansiel støtte til europæiske politiske partier gennem et driftstilskud som fastlagt i artikel 125, stk. 6, i finansforordningen svarer ikke til partiernes behov, navnlig forpligtelsen til at indlevere et årligt arbejdsprogram, et krav der ikke findes i nogen medlemsstat. Finansiel støtte til europæiske politiske partier bør derfor tage form af et specifikt bidrag, der afspejler de europæiske politiske partiers særlige behov. Da europæiske politiske fonde imidlertid fortsat er underlagt finansforordningens bestemmelser om tilskud, bør den begrænsede fremførelse i tre måneder, som for øjeblikket er fastsat i finansforordningens artikel 125, stk. 6, kunne finde anvendelse på dem.

⁽¹⁾ EUT C 4 af 8.1.2014, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.9.2014.

⁽³⁾ EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 46.

⁽⁵⁾ Forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (se side 1 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (8) Selv om der ydes finansiel støtte uden krav om indgivelse af et arbejdsprogram, bør de europæiske politiske partier efterfølgende kunne påvise en fornuftig anvendelse af EU-midlerne. Den ansvarlige anvisningsberettigede bør bl.a. kontrollere, at midlerne er blevet brugt til at betale tilskudsberettigede udgifter i overensstemmelse med indkaldelsen af ansøgninger om bidrag inden for de tidsfrister, der er fastlagt i denne forordning. Bidrag til europæiske politiske partier bør være anvendt ved udgangen af det regnskabsår, der følger det regnskabsår, i hvilket de blev tildelt, hvorefter alle uudnyttede midler skal inddrives af den ansvarlige anvisningsberettigede.
- (9) EU-midler, der tildeles til at finansiere europæiske politiske partiers driftsomkostninger, bør ikke bruges til andre formål end dem, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 navnlig til direkte eller indirekte finansiering af andre enheder, som f.eks. nationale politiske partier. Europæiske politiske partier bør bruge bidragene til at betale en procentdel af nuværende og kommende udgifter og ikke udgifter eller gæld fra før indgivelsen af indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.
- (10) Tildelingen af bidrag bør også forenkles og tilpasses de særlige forhold for europæiske politiske partier, navnlig ved ikke at anvende udvælgelseskriterier, ved fastlæggelse en enkelt fuldstændig forfinansieringsbetaling som hovedregel og ved at give mulighed for at anvende faste beløb, finansiering efter takst eller enhedsomkostninger.
- (11) Bidrag over Unionens almindelige budget bør suspenderes, nedsættes eller inddrages, hvis de europæiske politiske partier ikke overholder de forpligtelser, der er fastlagt i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.
- (12) Sanktioner, som er baseret både på finansforordningen og forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, bør pålægges på konsekvent vis og overholde princippet om ne bis in idem. I overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 pålægges der ikke administrative og/eller finansielle sanktioner i henhold til finansforordningen i de tilfælde, hvor der allerede er pålagt sanktioner på grundlag af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.
- (13) Finansforordningen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 121, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»j) bidrag til europæiske politiske partier som nævnt i anden del, afsnit VIII.«

2) Artikel 125 ændres således:

a) Stk. 3, andet afsnit, udgår.

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis indtægterne for en europæisk fond som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 (*) overstiger fondens udgifter ved udgangen af det regnskabsår, hvortil den modtog et driftstilskud, kan en del af overskuddet svarende til indtil 25 % af de samlede indtægter for det pågældende år som en undtagelse fra forbuddet mod fortjeneste i denne artikels stk. 4 fremføres til det følgende år, forudsat at midlerne anvendes inden udgangen af første kvartal i det følgende år.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1).«

3) I anden del indsættes følgende afsnit:

»AFSNIT VIII

BIDRAG TIL EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER

Artikel 204a

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på denne forordning er europæiske politiske partier enheder, der er registreret som sådanne i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

2. Europæiske politiske partier kan modtage direkte finansielle bidrag via budgettet, så de kan bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

Artikel 204b

Principper

1. Bidrag må kun bruges til at godtgøre den procentdel, der er fastsat i artikel 17, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, af europæiske politiske partiers driftsomkostninger, som er direkte knyttet til disse partiers målsætninger, som fastsat i artikel 17, stk. 5, og artikel 21 i nævnte forordning.

2. Bidrag kan anvendes til at godtgøre udgifter vedrørende kontrakter, som europæiske politiske partier har indgået, forudsat at der ikke var nogen interessekonflikter i forbindelse med tildelingen af kontrakten.

3. Bidrag må ikke bruges til direkte eller indirekte at indrømme personlige fordele hverken i form af kontanter eller naturalydelse til individuelle medlemmer eller personalemedlemmer i et europæisk politisk parti. Bidrag må ikke bruges til direkte eller indirekte at finansiere tredjeparters aktiviteter, herunder nationale politiske partier eller politiske fonde på europæisk eller nationalt niveau, hverken i form af tilskud, donationer, lån eller andre lignende aftaler. Bidrag må ikke bruges til nogen af de formål, der er udelukket fra artikel 22 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

4. Bidrag er omfattet af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, jf. kriterierne i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

5. Bidrag tildeles årligt af Europa-Parlamentet og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, i nærværende forordning og til artikel 32, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

6. Europæiske politiske partier, der modtager bidrag, kan hverken direkte eller indirekte modtage andre midler via budgettet. Donationer fra Europa-Parlamentets politiske gruppers budgetter er i særdeleshed forbudt. En udgiftspost må under ingen omstændigheder finansieres to gange via budgettet.

Artikel 204c

Virkninger for budgettet

Bidrag betales fra Europa-Parlamentets budgetsektion. De bevillinger, der er afsat til uafhængige eksterne revisionsorganer eller -eksperter som omhandlet i artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, skal afholdes direkte over Europa-Parlamentets budget.

Artikel 204d

Indkaldelse af ansøgninger om bidrag

1. Bidrag tildeles efter en indkaldelse af ansøgninger om bidrag, der offentliggøres hvert år, i hvert fald på Europa-Parlamentets website.

2. Et europæisk politisk parti kan kun få tildelt ét bidrag om året.

3. Et europæisk politisk parti kan kun modtage et bidrag, hvis det ansøger om finansiering på de betingelser, der er fastlagt i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.

4. I indkaldelsen af ansøgninger om bidrag fastlægges de kriterier for støtteberettigelse, som ansøgeren skal opfylde, samt kriterierne for udelukkelse.

5. Indkaldelsen af ansøgninger om bidrag skal mindst fastlægge, hvilke udgifter der kan godtgøres via bidraget.

6. Det skal i indkaldelsen kræves, at der forelægges et budgetoverslag.

Artikel 204e

Tildelingsprocedure

1. Ansøgninger om bidrag fremsendes behørigt, rettidigt og skriftligt, eventuelt i et sikkert elektronisk format.

2. Der kan ikke tildeles bidrag til ansøgere, som på tidspunktet for en procedure for tildeling af bidrag befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 106, stk. 1, artikel 107 og artikel 109, stk. 1, litra a), eller til ansøgere, der er registreret i den centrale database om udelukkelse, jf. artikel 108.
3. Ansøgerne skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i stk. 2.
4. Bidrag tildeles via en bidragsaftale eller bidragsafgørelse som anført i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.
5. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan bistås af et udvalg med henblik på at evaluere og træffe tildelingsaftalen eller -afgørelsen. Den ansvarlige anvisningsberettigede præciserer under behørig hensyntagen til principperne om gennemsigtighed og ligebehandling reglerne for et sådant udvalgs sammensætning, udnævnelse og funktion og de regler, der gælder for at undgå interessekonflikter.

Artikel 204f

Evalueringsprocedure

1. Ansøgningerne udvælges på grundlag af de tildelingskriterier, der er fastlagt i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 blandt de ansøgninger, der opfylder kriterierne for støtteberettigelse og udelukkelse.
2. Kriterierne for støtteberettigelse fastlægger betingelserne for, at en ansøger kan modtage et bidrag i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.
3. Den afgørelse, som den ansvarlige anvisningsberettigede træffer om ansøgningerne, skal mindst indeholde:
 - a) bidragets benævnelse og det samlede beløb
 - b) navn på de udvalgte ansøgere og de godkendte beløb
 - c) navnene på ansøgere, der ikke er kommet i betragtning, og grundene til, at de er blevet afvist.
4. Den ansvarlige anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgerne om, hvilken afgørelse der er truffet om deres ansøgninger. Hvis en ansøgning om midler afvises, eller hvis de ansøgte beløb ikke tildeles delvist eller helt, anfører den ansvarlige anvisningsberettigede grundene til at afvise ansøgningen eller til ikke at tildele de ansøgte beløb bl.a. med henvisning til de kriterier for støtteberettigelse og tildeling, der er nævnt i stk. 1 og 2. Hvis ansøgningen afvises, skal den ansvarlige anvisningsberettigede orientere ansøgeren om de eksisterende administrative og/eller retlige klagemuligheder, som er fastsat i denne forordnings artikel 97.

Artikel 204g

Bidragenes form

1. Bidragene kan tage form af følgende:
 - a) godtgørelse af en procentdel af de tilskudsberettigede faktisk afholdte udgifter
 - b) godtgørelse på grundlag af enhedsomkostninger
 - c) faste beløb
 - d) finansiering efter takst
 - e) en kombination af de i litra a)-d) omhandlede former.
2. Kun udgifter, som opfylder de kriterier, der er opstillet i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag, og som ikke er afholdt før datoen for indgivelse af ansøgning, kan godtgøres.

Artikel 204h

Regler for bidrag

1. Enhedsomkostninger dækker alle eller bestemte specifikke kategorier af tilskudsberettigede udgifter, som er klart defineret på forhånd med henvisning til et beløb pr. enhed.
2. Faste beløb dækker generelt bestemte udgifter, der er nødvendige, for at det europæiske politiske parti kan udføre en given aktivitet. Faste beløb anvendes udelukkende sammen med andre former for bidrag.

3. Finansiering efter takst dækker bestemte kategorier af tilskudsberettigede udgifter, som er klart identificeret på forhånd ved anvendelse af en procentsats.

4. Når der anvendes faste beløb, finansiering efter takst eller enhedsomkostninger, skal de, hvor det er relevant, defineres i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag med angivelse af de respektive beløb og satser. Indkaldelsen af ansøgninger om bidrag skal også indeholde en beskrivelse af metoderne til fastsættelse af faste beløb, finansiering efter takst eller enhedsomkostninger, hvilket skal være baseret på objektive midler såsom statistiske data, godkendte eller kontrollerbare historiske data fra de europæiske politiske partier eller deres sædvanlige praksis for omkostningsberegning. Bidragsaftalen eller bidragsafgørelsen skal indeholde bestemmelser, der giver mulighed for at kontrollere, at betingelserne for tildeling af faste beløb, finansiering efter takst eller enhedsomkostninger er blevet overholdt.

Artikel 204i

Forfinansiering

Bidragene udbetales fuldt ud ved en enkelt forfinansieringsbetaling, medmindre den ansvarlige anvisningsberettigede i behørigt begrundede tilfælde bestemmer andet.

Artikel 204j

Garantier

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan, hvis denne finder det hensigtsmæssigt og rimeligt, fra sag til sag og efter en risikoanalyse kræve, at det europæiske politiske parti stiller en forhåndsgaranti for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med en forfinansieringsbetaling, dog kun hvis det europæiske politiske parti i lyset af risikoanalysen er i overhængende fare for at befinde sig i en af de situationer, der er beskrevet i artikel 106, stk. 1, litra a) og d), i denne forordning eller hvis en afgørelse fra myndigheden for europæiske politiske partier og fonde, der er oprettet i henhold til artikel 6 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 (»myndigheden«), er blevet meddelt Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i nævnte forordning.

Bestemmelserne i artikel 134 i nærværende forordning om forfinansieringsgarantier for tilskud finder tilsvarende anvendelse på garantier, der er nødvendige i de situationer, der er foreskrevet i stk. 1 i nærværende artikel, vedrørende forfinansieringsbetalinger til europæiske politiske partier.

Artikel 204k

Anvendelse af bidrag

1. Bidragene skal anvendes i henhold til artikel 204b.
2. Dele af bidraget, der ikke er anvendt i det regnskabsår, som bidraget dækker (år n), skal anvendes til tilskudsberettigede udgifter, der er afholdt senest den 31. december i år n+1. En eventuel resterende del af bidraget, der ikke er anvendt inden udløbet af denne frist, skal inddrives i overensstemmelse med første del, afsnit IV, kapitel 5.
3. Europæiske politiske partier skal overholde den maksimale samfinansieringssats, der er fastsat i artikel 17, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014. Tilbageværende beløb fra det foregående års bidrag må ikke anvendes til at finansiere den andel, som europæiske politiske partier skal finansiere med egne midler. Bidrag fra tredjeparter til fælles arrangementer betragtes ikke som en del af et europæisk politisk partis egne midler.
4. Europæiske politiske partier skal bruge den del af bidraget, der ikke er blevet anvendt i det regnskabsår, bidraget dækker, før de anvender bidrag, der er tildelt efter det år.
5. Eventuelle renter af forfinansieringen betragtes som en del af bidraget.

Artikel 204l

Rapport om anvendelsen af bidrag

1. I overensstemmelse artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, indgiver det europæiske politiske parti sin årsrapport om anvendelsen af bidraget og sit årsregnskab til den ansvarlige anvisningsberettigede med henblik på dennes godkendelse.
2. Den i artikel 66, stk. 9, i nærværende forordning omhandlede årsberetning udarbejdes af den ansvarlige anvisningsberettigede på grundlag af årsrapporten og årsregnskaberne, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel. Der kan bruges andre støttedokumenter med henblik på udarbejdelsen af beretningen.

*Artikel 204m***Udbetaling af saldoen**

1. Bidragsbeløbet bliver først endeligt, når den ansvarlige anvisningsberettigede har godkendt årsrapporten og årsregnskaberne som nævnt i artikel 204l, stk. 1. Godkendelse af årsrapporten og af årsregnskaberne berører ikke efterfølgende kontrol fra myndighedens side.
2. En uudnyttet del af forfinansieringen bliver først endelig, når det europæiske politiske parti har anvendt midlerne til at dække tilskudsberettigede udgifter, som opfylder de kriterier, der er fastsat i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.
3. Når et europæisk politisk parti ikke opfylder de forpligtelser, der er knyttet til brugen af bidrag, suspenderes, nedsættes eller inddrages bidragene, efter at det europæiske politiske parti har haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.
4. Før saldoen udbetales, kontrollerer den ansvarlige anvisningsberettigede, at det europæiske politiske parti fortsat er opført i det register, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, og ikke har været omfattet af nogen af sanktionerne i artikel 27 i denne forordning fra datoen for indgivelse af ansøgning og til udløbet af det regnskabsår, bidraget dækker.
5. Når det europæiske politiske parti ikke længere er opført i det register, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, eller har været omfattet af nogle af sanktionerne i artikel 27 i denne forordning, kan den ansvarlige anvisningsberettigede suspendere, nedsætte eller inddrage bidraget og inddrive beløb, der er uberettiget udbetalt i henhold til bidragsaftalen eller bidragsafgørelsen, i forhold til alvoren af forseelserne, uregelmæssighederne, de svigagtige handlinger eller andre misligholdelser af forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af bidraget, efter at det europæiske politiske parti har haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

*Artikel 204n***Kontrol og sanktioner**

1. Hver bidragsaftale eller bidragsafgørelse skal udtrykkeligt give Europa-Parlamentet, Det Europæiske Kontor til Bekæmpelse af Svig og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle europæiske politiske partier, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler.
2. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan på de betingelser, der er omhandlet i artikel 109 i denne forordning og i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, anvende administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har en afskrækkende virkning.
3. De sanktioner, der er nævnt i stk. 2, kan ligeledes pålægges europæiske politiske partier, som på tidspunktet for indgivelse af ansøgning om bidrag eller efter at have modtaget bidraget har afgivet urigtige oplysninger ved meddelelsen af de oplysninger, som den ansvarlige anvisningsberettigede har krævet, eller ikke har afgivet de krævede oplysninger.

*Artikel 204o***Frister for opbevaring af dokumentation**

1. Europæiske politiske partier skal opbevare al dokumentation og tilhørende bilag, der vedrører bidraget, i fem år efter indgivelse af årsrapporten og årsregnskaberne som nævnt i artikel 204l, stk. 1.
2. Dokumentation, der vedrører revisioner, ankesager, retssager eller forfølgelse af erstatningskrav hidrørende fra anvendelsen af bidraget, opbevares, indtil sådanne revisioner, ankesager, retssager eller forfølgelse af erstatningskrav er færdigbehandlet.

*Artikel 204p***Udvælgelse af eksterne revisionsorganer eller -eksperter**

De uafhængige eksterne revisionsorganer eller -eksperter, som er omhandlet i artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 udvælges ved hjælp af en offentlig udbudsprocedure. Varigheden af deres kontrakt må ikke overstige fem år. Efter to på hinanden følgende perioder skal de anses for at have interessekonflikter, som kan indvirke negativt på revisionens resultater.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017. Artikel 125, stk. 3, andet afsnit, og artikel 125, stk. 6, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 i den udgave, der var gældende inden de ændringer, der er indført ved artikel 1 i nærværende forordning, finder fortsat anvendelse for så vidt angår handlinger foretaget og forpligtelser indgået vedrørende finansiering af politiske partier på europæisk plan indtil den 31. december 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1143/2014**af 22. oktober 2014****om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forekomsten af ikkehjemmehørende arter, uanset om det er dyr, planter, svampe eller mikroorganismer, på nye lokaliteter, giver ikke altid anledning til bekymring. En betydelig del af de ikkehjemmehørende arter kan imidlertid blive invasive og få alvorlig skadelig indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester og have anden social og økonomisk virkning, hvilket bør forhindres. Der findes omkring 12 000 ikkehjemmehørende arter i miljøet i Unionen og i andre europæiske lande, hvoraf ca. 10-15 % betragtes som invasive.
- (2) Invasive ikkehjemmehørende arter udgør en af hovedtruslerne mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, især i geografisk og evolutionsmæssig henseende isolerede økosystemer som f.eks. små øer. Den trussel, som sådanne arter udgør, kan intensiveres på grund af øget global handel, transport, turisme og klimaændringer.
- (3) Den trussel mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, som invasive ikkehjemmehørende arter udgør, antager forskellige former, herunder alvorlige konsekvenser for naturligt hjemmehørende arter og økosystemers struktur og funktion på grund af ændring af levesteder, prædation, konkurrence, overførsel af sygdomme, fortrængning af hjemmehørende arter inden for en betydelig del af et udbredelsesområde og på grund af genetisk indvirkning af hybridisering. Invasive ikkehjemmehørende arter kan også have stor skadelig indvirkning på menneskers sundhed og økonomien. Kun levende enheder og dele heraf, der er i stand til at reproducere sig, udgør en trussel mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, menneskers sundhed eller økonomien, og derfor bør alene disse være omfattet af restriktionerne i denne forordning.
- (4) Unionen er part i konventionen om den biologiske mangfoldighed, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 93/626/EØF ⁽³⁾, og derfor bundet af konventionens artikel 8, litra h), hvori det fastsættes, at parterne så vidt muligt og alt efter omstændighederne skal »forhindre indførelse af, kontrollere eller udrydde disse ikkehjemmehørende arter, der truer økosystemer, levesteder eller arter«.
- (5) Unionen er part i konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 82/72/EØF ⁽⁴⁾, og har forpligtet sig til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre beskyttelse af vilde dyrs og planters levesteder.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.9.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. oktober 1993 om indgåelse af konventionen om den biologiske mangfoldighed (EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 82/72/EØF af 3. december 1981 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (EFT L 38 af 10.2.1982, s. 1).

- (6) For at bidrage til opfyldelsen af målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾, 2008/56/EF ⁽²⁾ og 2009/147/EF ⁽³⁾ samt Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽⁴⁾ bør denne forordning fastsætte bestemmelser for at forebygge, minimere og begrænse invasive ikkehjemmehørende arters skadelige virkninger for biodiversiteten og de relaterede økosystemtjenester og for menneskers sundhed og sikkerhed samt for at mindske deres sociale og økonomiske virkninger.
- (7) Visse arter vandrer naturligt som reaktion på ændringer i miljøet. De bør ikke betragtes som ikkehjemmehørende arter i deres nye miljø og bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning. Denne forordning bør kun omhandle arter, der er introduceret i Unionen ved menneskelig mellemkomst.
- (8) Der i øjeblikket over 40 lovgivningsmæssige EU-retsakter om dyresundhed, som indeholder bestemmelser om dyresygdomme. Desuden er der i Rådets direktiv 2000/29/EF ⁽⁵⁾ bestemmelser om organismer, som er skadelige for planter eller planteprodukter, og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽⁶⁾ fastlægges den ordning, som er gældende for genetisk modificerede organismer. Alle nye regler om invasive ikkehjemmehørende arter bør derfor være tilpasset til og ikke overlape disse lovgivningsmæssige EU-retsakter, og de bør ikke finde anvendelse på organismer, som er omfattet af disse lovgivningsmæssige retsakter.
- (9) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾ og (EU) nr. 528/2012 ⁽⁸⁾ samt Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 ⁽⁹⁾ fastsætter regler om godkendelse af anvendelse af visse fremmede arter til særlige formål. Anvendelsen af visse arter er allerede blevet godkendt i henhold til disse ordninger, da nærværende forordning træde i kraft. For at sikre en sammenhængende retlig ramme bør arter, der anvendes til disse formål, derfor ikke være omfattet af nærværende forordning.
- (10) Eftersom der findes et stort antal invasive ikkehjemmehørende arter, er det vigtigt at sikre, at delgruppen af invasive ikkehjemmehørende arter, der betragtes som problematiske på EU-plan, prioriteres. Derfor bør der udarbejdes en liste, der regelmæssigt ajourføres, over invasive ikkehjemmehørende arter, som anses for at være problematiske på EU-plan (»EU-listen«). En invasiv ikkehjemmehørende art bør anses for at være problematisk for Unionen, hvis den skade, som den forårsager i berørte medlemsstater, er så omfattende, at det berettiger vedtagelse af målrettede foranstaltninger, der finder anvendelse i hele Unionen, herunder også i de medlemsstater, som endnu ikke er berørt eller endog sandsynligvis ikke vil blive berørt. For at sikre, at identificeringen af invasive ikkehjemmehørende arter, der betragtes som problematiske på EU-plan, står i et rimeligt forhold til problemets omfang, bør EU-listen udarbejdes og ajourføres gradvist på grundlag af en trinvis tilgang og fokusere på de arter, hvis opførelse på EU-listen effektivt vil forebygge, minimere eller begrænse disse arters skadelige indvirkning på en omkostningseffektiv måde. Da arter inden for samme taksonomiske gruppe ofte har lignende økologiske behov og kan udgøre lignende risici, bør det om nødvendigt være muligt at opføre taksonomiske grupper af arter på EU-listen.
- (11) Kriterierne for optagelse på EU-listen er det vigtigste instrument til at anvende denne forordning. For at sikre en effektiv ressourceanvendelse bør disse kriterier sikre, at de invasive ikkehjemmehørende arter, der har den største skadelige indvirkning blandt de potentielt invasive ikkehjemmehørende arter, som kendes i dag, er dem, der bliver opført på listen. Kommissionen bør senest et år efter ikrafttrædelsen af denne forordning forelægge det udvalg, der

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 af 11. juni 2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur (EUT L 168 af 28.6.2007, s. 1).

er oprettet ved denne forordning, et forslag til en EU-liste ud fra disse kriterier. Når Kommissionen foreslår EU-listen, bør den informere dette udvalg om, hvordan den har taget hensyn til disse kriterier. Kriterierne bør omfatte en risikovurdering i henhold til de gældende bestemmelser i Verdenshandelsorganisationens (WTO's) relevante aftaler om begrænsninger af handel med arter.

- (12) For at undgå uforholdsmæssige eller urimelige omkostninger for medlemsstaterne og for at sikre merværdien af EU-foranstaltningerne gennem denne forordning bør Kommissionen, når den foreslår EU-listen og de ledsagende foranstaltninger, tage hensyn til gennemførelsesomkostningerne for medlemsstaterne, omkostningerne ved ikke at handle, omkostningseffektiviteten og de socioøkonomiske aspekter. I denne forbindelse bør der ved udvælgelsen af de invasive ikkehjemmehørende arter, som skal opføres på EU-listen, lægges særlig vægt på arter, som anvendes i vidt omfang og giver betydelige sociale og økonomiske fordele i en medlemsstat uden at kompromittere denne forordnings mål.
- (13) For at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i WTO's relevante aftaler og en sammenhængende anvendelse af denne forordning bør der fastlægges fælles kriterier for risikovurderingen. Kriterierne bør, når det er relevant, baseres på de nuværende nationale og internationale standarder og bør omfatte forskellige aspekter af artens egenskaber, risikoen for og metoder til introduktion i Unionen, artens skadelige sociale, økonomiske og biodiversitetsmæssige virkning, de mulige fordele ved anvendelse og omkostningerne ved begrænsning set i forhold til den skadelige indvirkning samt en vurdering af de potentielle omkostninger ved miljømæssig, social og økonomisk skade for at vise problemets betydning for Unionen og begrunde en yderligere indsats. For at udvikle systemet gradvis og bygge på de opnåede erfaringer bør den overordnede tilgang evalueres inden den 1. juni 2021.
- (14) Nogle invasive ikkehjemmehørende arter er opført i bilag B til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽¹⁾, og import af nævnte dyr i Unionen er forbudt, fordi det er fastslået, at de er invasive, og fordi introduktion af dem i Unionen har en skadelig indvirkning på naturligt hjemmehørende arter. Der er tale om følgende arter: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* og *Trachemys scripta elegans*. For at sikre en sammenhængende retlig ramme og ensartede regler for invasive ikkehjemmehørende arter på EU-plan bør disse invasive ikkehjemmehørende arters opførelse på listen som ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, gives høj prioritet.
- (15) Forebyggelse er generelt mere miljømæssigt ønskeligt og omkostningseffektivt end efterfølgende foranstaltninger og bør prioriteres. Der bør derfor gives prioritet til opførelse på listen af invasive ikkehjemmehørende arter, der endnu ikke forekommer i Unionen, eller som er på et tidligt stadium af invasionen, og af invasive ikkehjemmehørende arter, der sandsynligvis vil få den største skadelige indvirkning. Eftersom nye invasive ikkehjemmehørende arter til stadighed kan introduceres i Unionen, og de nuværende ikkehjemmehørende arter spreder sig og udvider deres udbredelsesområde, bør det sikres, at EU-listen løbende revideres og ajourføres.
- (16) Mulighederne for regionalt samarbejde bør udforskes mellem de medlemsstater, hvor det er de samme arter, der ikke er i stand til at etablere levedygtige bestande i en stor del af Unionen. Hvis målene for denne forordning bedre kan opfyldes gennem foranstaltninger på EU-plan, kan disse arter også opføres på EU-listen.
- (17) Der bør ved forfølgelsen af denne forordnings mål tages hensyn til den specifikke situation i regionerne i den yderste periferi og navnlig deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund og deres respektive biodiversiteters enestående karakter. Derfor bør kravene i denne forordning om at træffe restriktive og forebyggende foranstaltninger vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, tilpasses til de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi som defineret i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) under hensyntagen til Det Europæiske Råds afgørelse 2010/718/EU ⁽²⁾ og 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) De risici og problemer, som er forbundet med invasive ikkehjemmehørende arter, udgør en grænseoverskridende udfordring, som berører hele Unionen. Det er derfor af afgørende betydning at vedtage et forbud på EU-plan mod tilsigtet eller uagtsom introduktion i Unionen, reproduktion, dyrkning, transport, køb, salg, anvendelse, bytte, hold og udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, med henblik på at sikre, at der træffes tidlige og sammenhængende foranstaltninger i hele Unionen for at undgå forvridninger på det indre marked og for at forebygge situationer, hvor foranstaltninger i én medlemsstat undergraves af manglende foranstaltninger i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2010/718/EU af 29. oktober 2010 om ændring af øen Saint-Barthélemy's status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131).

- (19) For at muliggøre videnskabelig forskning og ex situ-bevaringsaktiviteter skal der fastsættes særlige regler for de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og som indgår i sådanne aktiviteter. Disse aktiviteter bør foregå i lukkede foretagender, hvor organismene holdes i indesluttet opbevaring, og alle nødvendige forholdsregler er truffet for at undgå, at invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, undslipper eller udsættes ulovligt. Hvis der er givet tilladelse af Kommissionen i behørigt motiverede ekstraordinære tilfælde af tvingende almene hensyn, bør disse regler også kunne anvendes på visse andre aktiviteter, herunder erhvervsmæssige aktiviteter. Ved gennemførelsen af disse regler bør der lægges særlig vægt på at undgå enhver skadelig indvirkning på beskyttede arter og levesteder i overensstemmelse med den relevante EU-ret.
- (20) Der kan opstå tilfælde, hvor ikkehjemmehørende arter, der endnu ikke er anerkendt som værende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, observeres ved Unionens grænser eller opdages på Unionens område. Derfor bør medlemsstaterne gives mulighed for at vedtage visse nødforanstaltninger på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger. Disse nødforanstaltninger vil gøre det muligt at sætte øjeblikkeligt ind over for invasive ikkehjemmehørende arter, som vil kunne udgøre en risiko, hvis de introduceres, etablerer sig eller spreder sig i disse lande, og medlemsstaterne kan vurdere den faktiske risiko i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i WTO's relevante aftaler, navnlig når det sker med henblik på at få disse arter anerkendt som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Der er behov for at koble nationale nødforanstaltninger sammen med muligheden for at vedtage nødforanstaltninger på EU-plan for at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i WTO's relevante aftaler. Nødforanstaltninger på EU-plan vil endvidere udstyre Unionen med mekanismer, som gør det muligt at handle hurtigt, når en ny invasiv ikkehjemmehørende art optræder, eller der er overhængende fare for indførsel af en ny invasiv ikkehjemmehørende art i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.
- (21) En stor del af de invasive ikkehjemmehørende arter introduceres utilsigtet i Unionen. Det er derfor afgørende at håndtere spredningsvejene for utilsigtet introduktion mere effektivt. Foranstaltningerne på dette område bør være gradvise, eftersom erfaringerne på dette område er forholdsvis begrænsede. Foranstaltningerne bør omfatte frivillige foranstaltninger som dem, der foreslås i Den Internationale Søfartsorganisations retningslinjer for kontrol og styring af biologisk forurening på skibssider, og obligatoriske foranstaltninger. Foranstaltningerne bør baseres på Unionens og medlemsstaternes erfaringer med at håndtere visse spredningsveje, herunder de foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af den internationale konvention for administration og kontrol af skibes ballastvand og sediment vedtaget i 2004. Kommissionen bør derfor tage alle hensigtsmæssige skridt til at opfordre medlemsstaterne til at ratificere denne konvention.
- (22) For at udvikle et egnet videngrundlag til at adressere de problemer, som invasive ikkehjemmehørende arter forårsager, er det vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører forskning, monitorering og overvågning af sådanne arter. Eftersom overvågningssystemer er det bedst egnede middel til at opdage nye invasive ikkehjemmehørende arter på et tidligt tidspunkt og til at fastslå udbredelsen af arter, som allerede har etableret sig, bør disse systemer omfatte både målrettede og generelle undersøgelser og drage nytte af de fordele, der er ved at inddrage forskellige sektorer og berørte parter, herunder regional- og lokalsamfund. Overvågningssystemer bør indebære, at der er løbende opmærksomhed på, om der optræder nye invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen, og systemerne bør tilsigte at give et effektivt og fuldstændigt billede på EU-plan. Af hensyn til effektiviteten og omkostningseffektiviteten bør de eksisterende systemer til toldkontrol, overvågning og monitorering, som allerede er fastlagt af EU-retten, anvendes, særlig dem i direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF, 2008/56/EF og 2009/147/EF.
- (23) Der bør gennemføres offentlig dyre- og plantekontrol for at forhindre tilsigtet introduktion af invasive ikkehjemmehørende arter. Levende dyr og planter bør kun føres ind i Unionen via grænsekontrolsteder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004⁽¹⁾ samt Rådets direktiv 91/496/EØF⁽²⁾ og 97/78/EF⁽³⁾ eller indgangssteder i henhold til direktiv 2000/29/EF. For at opnå effektivitetsgevinster og undgå at skabe parallelle toldkontrollsystemer bør de kompetente myndigheder kontrollere, hvorvidt disse arter er invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, ved første ankomstgrænsekontrolsted eller -indgangssted.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).

- (24) Når en invasiv ikkehjemmehørende art er introduceret, er det vigtigt, at den tidligt opdages, og at der straks træffes foranstaltninger til hurtig udryddelse for at forhindre, at den etablerer sig og spreder sig. Den mest effektive og omkostningseffektive foranstaltning er ofte at udrydde populationen så hurtigt som muligt, mens antallet af enheder stadig er begrænset. Hvis det ikke er muligt at udrydde arten, eller omkostningerne ved udryddelse overstiger de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele på længere sigt, bør der træffes foranstaltninger til indeslutning og kontrol. Håndteringsforanstaltninger bør stå i et rimeligt forhold til indvirkningen på miljøet og tage behørigt hensyn til de berørte medlemsstaters biogeografiske og klimatiske forhold.
- (25) Håndteringsforanstaltninger bør undgå enhver skadelig indvirkning på miljøet og på menneskers sundhed. Udryddelse og håndtering af visse invasive ikkehjemmehørende dyrearter kan, om end det er nødvendigt i visse tilfælde, påføre dyrene smerte, frygt og andre former for lidelse, selv når de bedste tilgængelige tekniske metoder anvendes. Derfor bør medlemsstaterne og enhver operatør, som deltager i arbejdet med at udrydde, kontrollere eller indeslutte invasive ikkehjemmehørende arter, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at skåne dyrene for unødigt smerte, frygt og lidelse under processen, under størst mulig hensyntagen til bedste praksis inden for området, f.eks. de vejledende principper for dyrevelfærd, som er udviklet af Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). Ikkedødbringende metoder bør overvejes, og alt bør gøres for at minimere indvirkningen på ikkemålarter.
- (26) Invasive ikkehjemmehørende arter forårsager generelt skader på økosystemer og nedsætter disse økosystemers modstandsdygtighed. Derfor bør der træffes rimelige genopretningsforanstaltninger for at styrke økosystemernes modstandsdygtighed over for invasioner, udbedre de skader, som er forårsaget, og forbedre bevaringsstatus for arter og deres levesteder i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, den økologiske tilstand for vandløb og søer, overgangsvande, kystvande og grundvand i henhold til direktiv 2000/60/EF og miljøtilstanden i havområder i henhold til direktiv 2008/56/EF. Omkostningerne ved sådanne genopretningsforanstaltninger bør dækkes i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler.
- (27) Grænseoverskridende samarbejde, navnlig med nabolande, og koordinering mellem medlemsstaterne, især inden for samme biogeografiske region i Unionen, bør fremmes for at bidrage til en effektiv anvendelse af denne forordning.
- (28) Et system til håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter bør understøttes af et centraliseret informations-system, der sammenstiller allerede foreliggende oplysninger om ikkehjemmehørende arter i Unionen og giver adgang til oplysninger om arters forekomst, deres spredning, økologi, invasionshistorik og alle andre oplysninger, som er nødvendige for at underbygge politiske og håndteringsmæssige beslutninger, samt muliggør udveksling af bedste praksis.
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF ⁽¹⁾ har fastlagt en ramme for offentlig høring i forbindelse med miljørelaterede afgørelser. En effektiv offentlig deltagelse i fastlæggelsen af indsatsen vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter bør give offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne. Dette bør fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens opmærksomhed på miljøspørgsmål og støtte til beslutningerne.
- (30) Det videnskabelige samfunds deltagelse er vigtigt for at skabe et egnet videngrundlag til at løse de problemer, som invasive ikkehjemmehørende arter forårsager. Der bør oprettes et særligt videnskabeligt forum til at rådgive om de videnskabelige aspekter i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, navnlig hvad angår opstilling og ajourføring af EU-listen, risikovurderinger, nødforanstaltninger og hurtige udryddelsesforanstaltninger.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til vedtagelse og ajourføring af EU-listen, formatet på de dokumenter, der tjener som dokumentation for tilladelserne, vedtagelse af nødforanstaltninger på EU-plan, kravene om at anvende visse bestemmelser i de berørte medlemsstater i tilfælde af udvidet regionalt samarbejde, afvisning af medlemsstaternes afgørelser om ikke at træffe udryddelsesforanstaltninger samt de tekniske formater for indberetning til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (32) For at tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling på miljøområdet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af, hvordan det kan konstateres, at invasive ikkehjemmehørende arter kan etablere levedygtige bestande og sprede sig samt for at fastsætte de fælles elementer til udformning af risikovurderinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (33) For at sikre, at denne forordning overholdes, er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for overtrædelser under hensyntagen til overtrædelsens karakter og alvor, princippet om dækning af omkostningerne og princippet om, at forureneren betaler.
- (34) Ved foranstaltninger truffet i henhold til denne forordning kan medlemsstaterne pålægge ejere eller brugere af ikkehjemmehørende arter samt ejere og forpagtere af de berørte landarealer forpligtelser.
- (35) For at ikkeerhvervsdrivende ejere kan beholde deres selskabsdyr, som tilhører arter optaget på EU-listen, indtil dyret dør en naturlig død, skal der indføres overgangsforanstaltninger, forudsat at alle foranstaltninger er truffet til at forhindre reproduktion eller flugt.
- (36) For at give erhvervsdrivende, som kan have en berettiget forventning, f.eks. erhvervsdrivende, der har fået tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 708/2007, mulighed for at opbruge deres beholdning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, efter nærværende forordnings ikrafttræden, er det berettiget at give dem to år til at slagte, humane aflive, sælge, eller, hvis det er relevant, overdrage enhederne til forskning eller ex situ-bevaringsforetagender.
- (37) Målene for denne forordning, nemlig at forebygge, minimere og begrænse den skadelige indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan, Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) Medlemsstaterne bør kunne opretholde eller vedtage regler om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, der er strengere end reglerne i denne forordning, og anvende bestemmelser som dem, der er fastsat i denne forordning om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, på invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan. Sådanne foranstaltninger bør være forenelige med TEUF og bør meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes bestemmelser for at forebygge, minimere og begrænse den skadelige indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning i Unionen, såvel tilsigtet som utilsigtet, af invasive ikkehjemmehørende arter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle invasive ikkehjemmehørende arter.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) arter, som ændrer deres naturlige udbredelsesområde uden menneskelig mellemkomst som reaktion på ændrede økologiske betingelser og klimaændringer
 - b) genetisk modificerede organismer som defineret i artikel 2, nr. 2, i direktiv 2001/18/EF

- c) patogener, der forårsager dyresygdomme; ved dyresygdom forstås i denne forordning forekomsten af infektioner og sygdomsangreb, der rammer dyr, og som er forårsaget af en eller flere patogener, der kan overføres til dyr eller mennesker
- d) skadelige organismer opført på listen i bilag I eller II til direktiv 2000/29/EF og skadelige organismer, for hvilke der er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i det pågældende direktiv
- e) arter, som er opført i bilag IV til forordning (EF) nr. 708/2007, når de anvendes i akvakultur
- f) mikroorganismer, som er fremstillet eller importeret med henblik på anvendelse i plantebeskyttelsesmidler, der allerede er tilladt, eller for hvilke der pågår en vurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, eller
- g) mikroorganismer, som er fremstillet eller importeret med henblik på anvendelse i biocidholdige produkter, der allerede er tilladt, eller for hvilke der pågår en vurdering i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ikkehjemmehørende art«: enhver levende enhed af en art, underart eller lavere systematisk enhed af dyr, planter, svampe eller mikroorganismer, der er introduceret uden for dens naturlige udbredelsesområde, inklusive en hvilken som helst del, kønsceller, sæd, æg eller spredningslegemer fra en sådan art samt en hvilken som helst hybrid, underart eller race, som kan overleve og efterfølgende reproducere sig
- 2) »invasiv ikkehjemmehørende art«: ikkehjemmehørende art, hvis introduktion eller spredning er konstateret at være en trussel mod eller have skadelig indvirkning på biodiversiteten og de relaterede økosystemtjenester
- 3) »invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan«: invasiv ikkehjemmehørende art, hvis skadelige indvirkning anses for at være af et sådant omfang, at en fælles indsats er påkrævet på EU-plan, jf. artikel 4, stk. 3
- 4) »invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på medlemsstatsplan«: en anden invasiv ikkehjemmehørende art end en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, om hvilken en medlemsstat på grundlag af videnskabelige oplysninger finder, at den skadelige indvirkning af dens udsætning og spredning, selv om denne ikke er fuldt ud bekræftet, er betydelig for dens område eller en del heraf og kræver en indsats på den pågældende medlemsstats niveau
- 5) »biodiversitet«: mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske sammenhænge, som de er en del af; dette omfatter mangfoldigheden inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed
- 6) »økosystemtjenester«: økosystemers direkte og indirekte bidrag til menneskers velbefindende
- 7) »introduktion«: flytning, som følge af menneskelig mellemkomst, af en art uden for dens naturlige udbredelsesområde
- 8) »forskning«: beskrivende eller eksperimentelt arbejde udført under regulerede betingelser for at opnå nye videnskabelige resultater eller for at udvikle nye produkter, herunder de første faser til identificering, karakterisering og isolering af invasive ikkehjemmehørende arters genetiske egenskaber ud over de egenskaber, som gør en art invasiv, i det omfang det er nødvendigt for at anvende disse egenskaber til at fremavle ikkeinvasive arter
- 9) »indesluttet opbevaring«: opbevaring af en organisme i lukkede anlæg, fra hvilke flugt eller spredning ikke er mulig
- 10) »ex situ-bevaring«: bevaring af bestanddele af den biologiske mangfoldighed uden for deres naturlige levesteder
- 11) »spredningsveje«: veje og mekanismer til introduktionen og spredningen af invasive ikkehjemmehørende arter
- 12) »tidlig opdagelse«: bekræftelse af, at en enhed eller enheder af en invasiv ikkehjemmehørende art forekommer i miljøet, før arten bliver vidt udbredt
- 13) »udryddelse«: fuldstændig og permanent fjernelse af en population af invasive ikkehjemmehørende arter ved brug af dødbringende eller ikkedødbringende midler

- 14) »populationskontrol«: dødbringende eller ikkedødbringende foranstaltninger over for en population af invasive ikke-hjemmehørende arter, som samtidig mindsker indvirkningen på ikkemålarter og deres levesteder, med det formål at holde antallet af individer så lavt som muligt, så artens invasionsevne og skadelige indvirkning på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester, på menneskers sundhed eller økonomien minimeres, selv om det ikke lykkes at udrydde arten
- 15) »indeslutning«: foranstaltninger til opførelse af barrierer, som minimerer risikoen for, at en population af en invasiv ikkehjemmehørende art spreder sig og får udbredelse uden for det invaderede område
- 16) »vidt udbredt«: en invasiv ikkehjemmehørende art, hvis population er ude over etableringsfasen, er selvopretholdende og har spredt sig så meget, at den har koloniseret en stor del af det potentielle udbredelsesområde, hvor arten kan overleve og reproducere sig
- 17) »håndtering«: enhver dødbringende eller ikkedødbringende foranstaltning til udryddelse, populationskontrol eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art, som samtidig mindsker indvirkningen på ikkemålarter og deres levesteder.

Artikel 4

Liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

1. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan (»EU-listen«), på grundlag af kriterierne i nærværende artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Udkastet til gennemførelsesretsakter forelægges for det udvalg, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, senest den 2. januar 2016.
2. Kommissionen tager EU-listen op til samlet revision mindst hvert sjette år og ajourfører den i den mellemliggende tid om nødvendigt efter proceduren i stk. 1 ved:
 - a) at tilføje nye invasive ikkehjemmehørende arter
 - b) at fjerne arter fra listen, hvis de ikke længere opfylder et eller flere af kriterierne i stk. 3.
3. Invasive ikkehjemmehørende arter opføres kun på EU-listen, hvis de opfylder alle følgende kriterier:
 - a) De anses på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger for at være ikkehjemmehørende på Unionens område, bortset fra regionerne i den yderste periferi.
 - b) De anses på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger for at være i stand til at etablere en levedygtig population og sprede sig i miljøet under de nuværende forhold og forventelige klimaændringsforhold i en biogeografisk region, der deles af mere end to medlemsstater, eller en havsubregion, bortset fra deres regioner i den yderste periferi.
 - c) Det er på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger sandsynligt, at de har en betydelig skadelig indvirkning på biodiversiteten eller de relaterede økosystemtjenester, og de kan også have skadelig indvirkning på menneskers sundhed eller økonomien.
 - d) Det er ved risikovurdering foretaget i henhold til artikel 5, stk. 1, påvist, at en fælles indsats på EU-plan er nødvendig for at hindre deres introduktion, etablering eller spredning.
 - e) Det er sandsynligt, at opførelse på EU-listen effektivt vil forebygge, minimere eller begrænse deres skadelige indvirkning.
4. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at invasive ikkehjemmehørende arter opføres på EU-listen. Sådanne anmodninger skal omfatte følgende:
 - a) artens navn
 - b) en risikovurdering foretaget i henhold til artikel 5, stk. 1
 - c) bevis for, at kriterierne i stk. 3 er opfyldt.

5. EU-listen skal, hvis det er relevant, henvise til de varer, som de invasive ikkehjemmehørende arterne generelt forbindes med, og deres koder i den kombinerede nomenklatur som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ med angivelse af, hvilke kategorier af varer der er omfattet af offentlig kontrol i henhold til artikel 15 i nærværende forordning.

6. Når Kommissionen vedtager eller ajourfører EU-listen, anvender den kriterierne i stk. 3 under behørig hensyntagen til gennemførelsesomkostningerne for medlemsstater, omkostningerne ved ikke at handle, omkostningseffektiviteten og de socioøkonomiske aspekter. EU-listen skal først og fremmest omfatte de invasive ikkehjemmehørende arter, der:

a) endnu ikke forekommer i Unionen, eller som er på et tidligt stadium af invasionen og sandsynligvis vil have en stor skadelig indvirkning

b) allerede er etableret i Unionen og har den største skadelige indvirkning.

7. Når Kommissionen foreslår EU-listen, skal den også give begrundelse for, at målene for denne forordning bedre opfyldes ved foranstaltninger på EU-plan.

Artikel 5

Risikovurdering

1. Med henblik på artikel 4 foretages en risikovurdering i forhold til invasive ikkehjemmehørende arters nuværende og potentielle udbredelsesområde og omfatter følgende elementer:

a) en beskrivelse af arten med dens taksonomiske identitet, dens historie og dens naturlige og potentielle udbredelsesområde

b) en beskrivelse af artens reproduktions- og spredningsmønster og dynamik, herunder en vurdering af, hvorvidt de miljøforhold, som kræves for dens reproduktion og spredning, er til stede

c) en beskrivelse af artens mulige introduktions- og spredningsveje, både tilsigtet og utilsigtet, herunder, hvis det er relevant, de handelsvarer, hvormed arten generelt forbindes

d) en indgående vurdering af risikoen for introduktion, etablering og spredning i de relevante biogeografiske områder under de nuværende forhold og under de forventelige forhold som følge af klimaændringer

e) en beskrivelse af artens nuværende udbredelse, herunder om arten allerede forekommer i Unionen eller i nabolande, og en prognose over dens sandsynlige fremtidige udbredelse

f) en beskrivelse af den skadelige indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester, herunder på hjemmehørende arter, beskyttede områder og truede levesteder samt på menneskers sundhed, sikkerhed og økonomien, herunder en vurdering af potentielle fremtidige virkninger med hensyn til tilgængelig videnskabelig viden

g) en vurdering af de mulige skadesomkostninger

h) en beskrivelse af de kendte anvendelser af arter og sociale og økonomiske fordele ved disse anvendelser.

2. Når kommissionen foreslår arter optaget på listen som invasive ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, foretager den risikovurderingen omhandlet i stk. 1.

Hvis en medlemsstat indgiver en anmodning om optagelse af en art på EU-listen har den ansvaret for at foretage risikovurderingen omhandlet i stk. 1. Om nødvendigt kan Kommissionen bistå medlemsstaterne i udviklingen af sådanne risikovurderinger, for så vidt det vedrører deres europæiske dimension.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 for at præcisere, hvilken type bevis, der er acceptabel i henhold til artikel 4, stk. 3, litra b), og give en detaljeret beskrivelse af anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra a)-h). Den detaljerede beskrivelse skal omfatte den metode, som skal anvendes til at foretage risikovurderingerne, under hensyntagen til relevante nationale og internationale standarder og behovet for at prioritere indsatsen over for invasive ikkehjemmehørende arter, som forbindes med eller kan forårsage en betydelig skadelig indvirkning på biodiversiteten eller relaterede økosystemtjenester samt på menneskers sundhed eller økonomien, idet en sådan skadelig indvirkning anses for at være en skærpene omstændighed. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen følger sin gængse praksis og gennemfører høringer med eksperter, herunder medlemsstaternes eksperter, inden disse delegerede retsakter vedtages.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

*Artikel 6***Bestemmelser for regionerne i den yderste periferi**

1. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 13-20 i regionerne i den yderste periferi.
2. Senest den 2. januar 2017, vedtager hver medlemsstat med regioner i den yderste periferi i samråd med disse regioner en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske, for hver af disse regioner.
3. Hvad angår de invasive ikkehjemmehørende arter, som er opført på de lister, der er omhandlet i stk. 2, kan medlemsstaterne i de pågældende regioner i den yderste periferi om nødvendigt iværksætte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 7-9, 13-17, 19 og 20. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.
4. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om de lister, der er omhandlet i stk. 2, og om eventuelle ajourføringer heraf.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE*Artikel 7***Restriktioner**

1. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, må ikke tilsigtet:
 - a) indføres på Unionens område, heller ikke i transit under toldtilsyn
 - b) holdes, heller ikke i indesluttet opbevaring
 - c) avles, heller ikke i indesluttet opbevaring
 - d) transporteres til, fra eller i Unionen, medmindre de transporteres til anlæg i forbindelse med udryddelse
 - e) markedsføres
 - f) anvendes eller udveksles
 - g) få mulighed for at reproducere sig, blive avlet eller dyrket, heller ikke i indesluttet opbevaring, eller
 - h) udsættes i miljøet.
2. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at hindre utilsigtet introduktion eller spredning, herunder når det er relevant, som følge af grov uagtsomhed, af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

*Artikel 8***Tilladelser**

1. Uanset de restriktioner, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c), d), f) og g), og med forbehold af stk. 2 i nærværende artikel, opretter medlemsstaterne et tilladelsessystem, som giver foretagender mulighed for at udføre forskning eller ex situ-bevaring vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Hvis anvendelse af produkter, der stammer fra invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er uundgåelig for at fremme menneskers sundhed, kan medlemsstaterne også medtage videnskabelig produktion og efterfølgende medicinsk anvendelse i deres tilladelsessystem.
2. Medlemsstaterne bemyndiger deres kompetente myndigheder til at udstede de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, til aktiviteter, der gennemføres i indesluttet opbevaring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, holdes og håndteres i indesluttet opbevaring i overensstemmelse med stk. 3.
 - b) Aktiviteten gennemføres af personale, som har passende kvalifikationer som fastsat af de kompetente myndigheder.
 - c) Transporten til og fra den indesluttede opbevaring foretages under forhold, som udelukker, at den invasive ikkehjemmehørende art undslipper som fastsat af tilladelsen.

- d) Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan og er dyr, er mærket eller på anden måde effektivt identificeret efter omstændighederne ved anvendelse af metoder, der ikke forårsager smerte, frygt eller lidelse, som kan undgås.
- e) Risikoen for flugt, spredning eller fjernelse håndteres effektivt under hensyntagen til artens identitet, biologi og udbredelsesmetode, den planlagte aktivitet og indesluttede opbevaring, samspillet med miljøet og andre relevante faktorer.
- f) Ansøgeren udarbejder et system for løbende overvågning og en beredskabsplan, som omhandler eventuel flugt eller spredning, herunder en udryddelsesplan. Beredskabsplanen godkendes af den kompetente myndighed. Hvis der forekommer flugt eller spredning, skal beredskabsplanen straks gennemføres, og tilladelsen kan midlertidigt eller permanent trækkes tilbage.

Tilladelsen i stk. 1 er begrænset til et antal invasive ikkehjemmehørende arter og enheder, der ikke overstiger den indesluttede opbevarings kapacitet. Den omfatter de restriktioner, som er nødvendige for at begrænse risikoen for, at den pågældende art undslipper eller spreder sig. Tilladelsen ledsager til enhver tid de pågældende invasive ikkehjemmehørende arter, når disse arter holdes, indføres i eller transporteres inden for Unionen.

3. Enheder anses for at være holdt i indesluttet opbevaring, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Enhederne er fysisk isolerede og kan ikke undslippe eller sprede sig eller fjernes af uautoriserede personer fra den opbevaring, hvor de holdes.
- b) Rengørings-, affaldshåndterings- og vedligeholdelsesprotokoller sikrer, at ingen enheder eller reproducerbare dele kan undslippe, sprede sig eller fjernes af uautoriserede personer.
- c) Fjernelse af enhederne fra opbevaringen, bortskaffelse, destruktion eller human aflivning af dem foretages på en sådan måde, at den udelukker formering eller reproduktion uden for opbevaringen.

4. Ved ansøgning om tilladelse giver ansøgeren alle de oplysninger, som er nødvendige, for at den kompetente myndighed kan vurdere, om betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt.

5. Medlemsstaterne bemyndiger deres kompetente myndigheder til når som helst at trække tilladelsen midlertidigt eller permanent tilbage, hvis der indtræffer uforudsete begivenheder med en skadelig indvirkning på biodiversiteten eller relaterede økosystemtjenester. Enhver tilbagetrækning af en tilladelse begrundes videnskabeligt, og hvis de videnskabelige oplysninger er utilstrækkelige, ud fra forsigtighedsprincippet og under behørig hensyntagen til de nationale administrative regler.

6. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter formatet på det dokument, der tjener som dokumentation for den tilladelse, som en medlemsstats kompetente myndigheder giver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Medlemsstaterne anvender dette format for et dokument, der ledsager tilladelsen.

7. For alle de tilladelser, der er udstedt i henhold til stk. 1, offentliggør medlemsstaterne hurtigst muligt på internettet mindst følgende:

- a) det videnskabelige og det danske navn på den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, for hvilken tilladelsen er udstedt
- b) antallet eller mængden af de pågældende enheder
- c) det formål, som tilladelsen er udstedt til, og
- d) koderne i den kombinerede nomenklatur som fastsat i forordning (EØF) nr. 2658/87.

8. Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente myndigheder foretager inspektion for at sikre, at foretagendet opfylder betingelserne i de udstedte tilladelser.

Artikel 9

Godkendelser

1. Af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, kan medlemsstater i undtagelsestilfælde udstede tilladelser til foretagender til at udøve andre aktiviteter end dem, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, under forudsætning af Kommissionens godkendelse i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikel og på de betingelser, der er anført i artikel 8, stk. 2 og 3.

2. Kommissionen opretter og driver et elektronisk godkendelsessystem og træffer afgørelse om godkendelsesansøgninger inden for 60 dage fra modtagelsen af en ansøgning.

3. Medlemsstaterne indgiver godkendelsesansøgninger ved anvendelse af systemet i stk. 2.

4. En godkendelsesansøgning skal indeholde følgende:
- nærmere oplysninger om foretagendet eller grupper af foretagender, herunder navn og adresse
 - det videnskabelige og det danske navn på den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, for hvilken der anmodes om godkendelse
 - koderne i den kombinerede nomenklatur som fastsat i forordning (EØF) nr. 2658/87
 - antallet eller mængden af de pågældende enheder
 - begrundelsen for den godkendelse, der anmodes om
 - en detaljeret beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til at sikre, at flugt eller spredning ikke er muligt fra det anlæg til indesluttet opbevaring, hvor den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, skal holdes og håndteres, samt af de foranstaltninger, der skal sikre, at en eventuel transport af arten, som måtte være nødvendig, foretages under forhold, der udelukker, at arten undslipper
 - en vurdering af risikoen for, at den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, og for hvilken der anmodes om godkendelse, undslipper, ledsaget af en beskrivelse af de risikobegrænsende foranstaltninger, der skal iværksættes
 - en beskrivelse af det planlagte overvågningssystem og af den udarbejdede beredskabsplan for at tage højde for, at arten eventuelt undslipper eller spreder sig, herunder en udryddelsesplan, hvis det er nødvendigt
 - en beskrivelse af relevant national ret, som finder anvendelse på disse foretagender.
5. Godkendelser udstedt af Kommissionen meddeles den pågældende medlemsstats kompetente myndighed. En godkendelse henviser til et specifikt foretagende, uanset den i stk. 4, litra a), fulgte ansøgningsprocedure, og omfatter oplysningerne omhandlet i stk. 4 samt angiver godkendelsens gyldighedsperiode. En godkendelse omfatter også bestemmelser om levering til foretagendet af en yderligere mængde eller en erstatning af enheder til brug for den aktivitet, for hvilken der anmodes om godkendelse.
6. Efter en godkendelse fra Kommissionen kan den kompetente myndighed udstede den tilladelse, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4-8. I tilladelsen medtages de bestemmelser, der er fastsat i den af Kommissionen udstedte godkendelse.
7. Kommissionen afslår en ansøgning om godkendelse, hvis de relevante forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, ikke er opfyldt.
8. Kommissionen underretter så hurtigt som muligt den pågældende medlemsstat om ethvert afslag på ansøgning om godkendelse i henhold til stk. 7 og angiver begrundelsen for afslaget.

Artikel 10

Nødforanstaltninger

- Hvis en medlemsstat har oplysninger om forekomst af eller overhængende risiko for introduktion på sit område af en invasiv ikkehjemmehørende art, der ikke er opført på EU-listen, men som af de kompetente myndigheder på baggrund af foreløbige videnskabelige oplysninger anses for sandsynligvis at opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 3, kan den omgående træffe nødforanstaltninger i form af en af de i artikel 7, stk. 1, omhandlede restriktioner.
- En medlemsstat, der træffer nødforanstaltninger på sit område, som omfatter anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra a), d) eller e), underretter straks Kommissionen og alle de andre medlemsstater om de truffne foranstaltninger og de oplysninger, som berettiger disse foranstaltninger.
- Den pågældende medlemsstat foretager straks en risikovurdering, jf. artikel 5, vedrørende den invasive ikkehjemmehørende art, som er omfattet af nødforanstaltninger, ud fra de tilgængelige tekniske og videnskabelige oplysninger og under alle omstændigheder senest 24 måneder efter datoen for vedtagelsen af beslutningen om at indføre nødforanstaltninger med henblik på at opføre denne art på EU-listen.
- Når Kommissionen modtager den underretning, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, eller har andre oplysninger om forekomst af eller overhængende risiko for introduktion i Unionen af en invasiv ikkehjemmehørende art, der ikke er opført på EU-listen, men som sandsynligvis vil opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 3, fastslår den på grundlag af foreløbige videnskabelige oplysninger ved gennemførelsesretsakter, om arten sandsynligvis vil opfylde disse kriterier, og vedtager nødforanstaltninger for Unionen i form af en eller flere af de restriktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, for en begrænset periode i forhold til den risiko, som arten udgør, hvis den konkluderer, at kriterierne i artikel 4, stk. 3, sandsynligvis er opfyldt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

5. Når Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, jf. stk. 4, ophæver eller ændrer medlemsstaterne efter omstændighederne de nødforanstaltninger, som de har truffet.
6. Medlemsstaterne ophæver eller ændrer også deres nødforanstaltninger, hvis Kommissionen opfører den invasive ikkehjemmehørende art på EU-listen.
7. Hvis Kommissionen ikke efter risikovurderingen foretaget i henhold til stk. 3 i nærværende artikel opfører den invasive ikkehjemmehørende art på EU-listen, ophæver medlemsstaterne deres nødforanstaltninger truffet i henhold til stk. 1 i nærværende artikel og kan opføre arten på en national liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, jf. artikel 12, stk. 1, og overveje et forstærket regionalt samarbejde i henhold til artikel 11.

Artikel 11

Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, og arter hjemmehørende i Unionen

1. Medlemsstaterne kan på deres nationale liste udarbejdet i henhold til artikel 12 over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, udpege arter, der er hjemmehørende eller ikkehjemmehørende i Unionen, og som kræver et forstærket regionalt samarbejde.
2. Efter anmodning fra den berørte medlemsstat træder Kommissionen til for at lette samarbejdet og koordineringen mellem disse involverede medlemsstater i henhold til artikel 22, stk. 1. På grundlag af visse invasive ikkehjemmehørende arters indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester samt på menneskers sundhed og økonomien og forudsat at det er grundigt underbygget af en omfattende analyse af begrundelsen for de anmodende medlemsstaters forstærkede regionale samarbejde, kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter kræve, at de berørte medlemsstater på deres område eller på en del af dette tilsvarende anvender artikel 13, 14 og 16, artikel 17 uanset artikel 18, samt anvender artikel 19 og 20, hvor det er relevant. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.
3. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, og som er hjemmehørende i en medlemsstat, er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 13, 14, 16, 17, 19, 20 og 24 på den pågældende medlemsstats område. De medlemsstater, hvor disse arter er hjemmehørende, samarbejder med de berørte medlemsstater om vurderingen af spredningsvejene i henhold til artikel 13 og kan i samråd med de øvrige medlemsstater vedtage relevante foranstaltninger for at forhindre disse arters yderligere spredning i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 1.

Artikel 12

Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan

1. Medlemsstaterne kan udarbejde en national liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan på disse invasive ikkehjemmehørende arter anvende foranstaltninger på deres område som de i artikel 7, 8, 13-17, 19 og 20 omhandlede, hvis det er relevant. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.
2. Medlemsstaterne informerer Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de arter, de betragter som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og om de foranstaltninger, der er anvendt i henhold til stk. 1.

Artikel 13

Handlingsplaner for invasive ikkehjemmehørende arters spredningsveje

1. Medlemsstaterne foretager inden for 18 måneder fra vedtagelsen af EU-listen en omfattende analyse af spredningsveje for utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, i det mindste på deres område og i deres havområder som defineret i artikel 3, nr. 1, i direktiv 2008/56/EF, og klarlægger de spredningsveje, som kræver prioriterede foranstaltninger (»prioriterede spredningsveje«) på grund af mængden af arter eller på grund af de potentielle skader, som forårsages, når arten indføres i EU via disse spredningsveje.
2. Inden for tre år fra vedtagelsen af EU-listen udarbejder og gennemfører hver medlemsstat én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje, som den har identificeret i henhold til stk. 1. Handlingsplanerne skal omfatte tidsplaner og en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal vedtages, og hvor det er relevant, frivillige foranstaltninger og retningslinjer for god praksis for at håndtere de prioriterede spredningsveje og for at forhindre utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter til eller inden for Unionen.
3. Medlemsstaterne sikrer koordinering med det formål at få fastlagt én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner, som er koordineret på det relevante regionale niveau i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1. Hvis sådanne regionale handlingsplaner ikke er fastlagt, fastlægger og gennemfører medlemsstaterne handlingsplaner for deres område, og som i videst muligt omfang er koordineret på det relevante regionale niveau.

4. De handlingsplaner, som er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, skal navnlig omfatte foranstaltninger, som er baseret på en analyse af fordele og omkostninger, for at:

- a) øge opmærksomheden
- b) minimere forurening af varer og handelsvarer, køretøjer og udstyr med enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, herunder foranstaltninger til at håndtere transport af invasive ikkehjemmehørende arter fra tredjelande
- c) sikre anden passende kontrol ved Unionens grænser end den offentlige kontrol i henhold til artikel 15.

5. De handlingsplaner, som udarbejdes i henhold til stk. 2, fremsendes straks til Kommissionen. Mindst hvert sjette år reviderer medlemsstaterne handlingsplanerne og sender dem til Kommissionen.

KAPITEL III

TIDLIG OPDAGELSE OG HURTIG UDRYDDELSE

Artikel 14

Overvågningssystem

1. Inden 18 måneder efter vedtagelsen af EU-listen opretter medlemsstaterne et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eller indarbejder det i deres eksisterende system, som indsamler og registrerer oplysninger om forekomsten i miljøet af invasive ikkehjemmehørende arter gennem undersøgelse, monitorering eller andre fremgangsmåder for at forhindre invasive ikkehjemmehørende arters spredning i eller inden for Unionen.

2. Det overvågningssystem, som er omhandlet i stk. 1, skal:

- a) omfatte medlemsstaternes område, herunder territorialfarvande, med henblik på at fastslå forekomst og udbredelse af nye og allerede etablerede invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan
- b) være tilstrækkelig dynamisk, så det hurtigt kan opdage, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, hvis forekomst ikke tidligere var kendt, nu forekommer i miljøet på medlemsstaternes område eller en del heraf
- c) bygge på, være foreneligt med og undgå overlappning af relevante bestemmelser om vurdering og monitorering i EU-retten eller i henhold til internationale aftaler og anvende de informationer, som stilles til rådighed af eksisterende overvågnings- og monitoreringssystemer, som fastsat i artikel 11 i direktiv 92/43/EØF, artikel 8 i direktiv 2000/60/EF og artikel 11 i direktiv 2008/56/EF
- d) i videst muligt omfang tage hensyn til relevante grænseoverskridende virkninger og forhold.

Artikel 15

Offentlig kontrol

1. Senest den 2. januar 2016 skal medlemsstaterne have indført fuldt fungerende strukturer til at foretage offentlig kontrol, som er nødvendig for at forhindre tilsigtet introduktion i Unionen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Denne offentlige kontrol finder anvendelse på de kategorier af varer, som er omfattet af de koder i den kombinerede nomenklatur, der henvises til i EU-listen i henhold til artikel 4, stk. 5.

2. De kompetente myndigheder foretager den relevante risikobaserede kontrol af de varer, der nævnt i stk. 1 i nærværende artikel, for at kontrollere:

- a) at de ikke er opført på EU-listen, eller
- b) at de er omfattet af en gyldig tilladelse, jf. artikel 8.

3. Den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede kontrol, som består af kontrol af dokumenter, identitet og, hvis det er nødvendigt, fysisk kontrol, finder sted, når varer, som er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, indføres i Unionen. Når der i EU-retten om offentlig kontrol allerede findes bestemmelser om specifik offentlig kontrol ved grænsekontrolsteder, jf. forordning (EF) nr. 882/2004 og direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF eller ved indgangssteder i henhold til direktiv 2000/29/EF for de kategorier af varer, som er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, overdrager medlemsstaterne ansvaret for at foretage den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede kontrol til de kompetente myndigheder, som har til opgave at foretage denne kontrol i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 eller med artikel 2, stk. 1, litra g), i direktiv 2000/29/EF.

4. Ved tilførsel af varer til frizoner eller frilagre og ved henførelse af varerne i stk. 1 under toldprocedurerne med henblik på overgang til fri omsætning, transit, toldoplæg, henførelse af varer under proceduren for aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol og midlertidig indførsel angives følgende til toldmyndighederne:

- a) det relevante indførselsdokument, som er behørigt udfyldt af de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede kompetente myndigheder, og som bekræfter, at betingelserne i stk. 2 i nærværende artikel er opfyldt, i de tilfælde, hvor kontrollen er foretaget ved grænsekontrolsteder, jf. forordning (EF) nr. 882/2004 og direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF eller ved indgangssteder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), i direktiv 2000/29/EF. Den deri angivne toldprocedure skal følges, eller
- b) anden dokumentation for, at kontrollen er foretaget med tilfredsstillende resultat, når varerne ikke er omfattet af offentlig kontrol i henhold til EU-retten, og det efterfølgende indførselsdokument.

Disse dokumenter kan også indgives elektronisk.

5. Hvis kontrollen fastslår manglende overholdelse af denne forordning:

- a) suspenderer toldmyndighederne henførelsen af disse varer under en toldprocedure eller tilbageholder varerne
- b) tilbageholder de i stk. 3 omhandlede kompetente myndigheder varerne.

Tilbageholdte varer overdrages til den kompetente myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne forordning. Den kompetente myndighed handler i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaterne kan overdrage bestemte funktioner til andre myndigheder.

6. Udgifter, der påløber, efter at kontrollen er foretaget, og udgifter, som skyldes den manglende overholdelse, påhviler den fysiske eller juridiske person i Unionen, som førte varerne ind i Unionen, medmindre den berørte medlemsstat bestemmer andet.

7. Medlemsstaterne indfører procedurer til at sikre, at alle involverede myndigheder udveksler relevante oplysninger, og at de samarbejder om og koordinerer den kontrol, som er omhandlet i stk. 2, på en effektiv og virkningsfuld måde.

8. På grundlag af bedste praksis udformer Kommissionen sammen med alle medlemsstater retningslinjer og uddannelsesprogrammer for at fremme identificering og opdagelse af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og udførelsen af effektiv og virkningsfuld kontrol.

9. Hvis der er udstedt tilladelser i overensstemmelse med artikel 8, henvises der i toldangivelsen eller de relevante meddelelser til grænsekontrolstedet til en gyldig tilladelse, der omfatter de angivne varer.

Artikel 16

Meddelelse om tidlig opdagelse

1. Medlemsstaterne anvender det overvågningssystem, der er oprettet i henhold til artikel 14, og informationer, der er indsamlet i forbindelse med offentlig kontrol, jf. artikel 15, for at bekræfte tidlig opdagelse af introduktion eller forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

2. Medlemsstaterne meddeler straks skriftligt Kommissionen den tidlige opdagelse af introduktion eller forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og informerer de øvrige medlemsstater om navnlig:

- a) tilstedeværelse på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på EU-listen, hvis forekomst på hele eller dele af dens område var ukendt
- b) tilbagevenden på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på EU-listen, efter at arten var meldt udryddet.

Artikel 17

Hurtig udryddelse på et tidligt stadium af invasionen

1. Efter tidlig opdagelse og senest tre måneder efter deres fremsendelse af meddelelsen om tidlig opdagelse, jf. artikel 16, anvender medlemsstaterne udryddelsesforanstaltninger og meddeler disse til Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater.

2. Når medlemsstaterne anvender udryddelsesforanstaltninger, sikrer de, at de metoder, som anvendes, er effektive til at opnå fuldstændig og varig fjernelse af populationen af de pågældende invasive ikkehjemmehørende arter, under behørigt hensyn til menneskers sundhed og miljøet, navnlig for så vidt angår ikkemålarter og deres levesteder, og sikrer, at dyr skånes for unødigt smerte, frygt eller lidelse.

3. Medlemsstaterne monitorerer effektiviteten af udryddelsen. Medlemsstaterne kan anvende det overvågningssystem, der er fastsat i artikel 14, hertil. I forbindelse med monitoreringen vurderes også indvirkningen på ikkemåarter, hvis det er relevant.
4. Medlemsstaterne informerer Kommissionen om effektiviteten af de trufne foranstaltninger og underretter Kommissionen, når en population af en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, er udryddet. De informerer også andre medlemsstater herom.

Artikel 18

Fritagelser for forpligtelsen til hurtig udryddelse

1. Senest to måneder efter opdagelsen af en invasiv ikkehjemmehørende art som omhandlet i artikel 16 kan en medlemsstat på grundlag af solid videnskabelig dokumentation beslutte ikke at anvende udryddelsesforanstaltninger, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Det er påvist, at udryddelse ikke er teknisk mulig, fordi de tilgængelige udryddelsesmetoder ikke kan anvendes i det miljø, hvor den invasive ikkehjemmehørende art har etableret sig.
 - b) En cost-benefit-analyse på grundlag af de tilgængelige data påviser med rimelig sikkerhed, at omkostningerne på lang sigt vil være usædvanligt høje og ikke stå i rimeligt forhold til fordelene ved udryddelse.
 - c) Der findes ingen udryddelsesmetoder, eller de tilgængelige udryddelsesmetoder har en alvorlig skadelig indvirkning på menneskers sundhed, miljøet eller andre arter.

Den berørte medlemsstat meddeler straks Kommissionen sin beslutning skriftligt. Meddelelsen skal ledsages af al den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c).

2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter beslutte at afvise den beslutning, som er meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, hvis kriterierne deri ikke er opfyldt.
3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Udkastet til gennemførelsesretsakter forelægges for udvalget, jf. artikel 27, stk. 1, inden for to måneder efter modtagelsen af medlemsstatens meddelelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført indeslutningsforanstaltninger til at forhindre yderligere spredning af invasive ikkehjemmehørende arter til andre medlemsstater, når der i medfør af stk. 1 ikke er anvendt udryddelsesforanstaltninger.
5. Hvis Kommissionen afviser en beslutning meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, i nærværende artikel, anvender den pågældende medlemsstat straks de udryddelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 17.
6. Hvis Kommissionen ikke afviser en beslutning meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, i nærværende artikel, er den invasive ikkehjemmehørende art omfattet af de håndteringsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 19.

KAPITEL IV

HÅNTERING AF INVASIVE IKKEHJEMMEHØRENDE ARTER, SOM ER VIDT UDBREDT

Artikel 19

Håndteringsforanstaltninger

1. Inden for 18 måneder efter opførelsen af en invasiv ikkehjemmehørende art på EU-listen skal medlemsstaterne have indført effektive foranstaltninger til håndtering af de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og som medlemsstaterne har konstateret er vidt udbredt på deres område, for at deres indvirkning på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester og, hvis det er relevant, menneskers sundhed eller økonomien minimeres.

Disse håndteringsforanstaltninger skal stå i rimeligt forhold til indvirkningen på miljøet og passe til medlemsstaternes specifikke forhold, være baseret på en analyse af omkostninger og fordele og, så vidt det er muligt, tillige omfatte de genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 20. De prioriteres på grundlag af risikovurderingen og deres omkostningseffektivitet.

2. Håndteringsforanstaltningerne består af dødbringende eller ikkedødbringende fysiske, kemiske eller biologiske foranstaltninger til udryddelse, populationskontrol eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art. Hvis det er relevant, omfatter håndteringsforanstaltningerne tiltag, som anvendes på det berørte økosystem med henblik på at styrke dets modstandsdygtighed over for nuværende og kommende invasioner. Den erhvervsmæssige anvendelse af allerede etablerede invasive ikkehjemmehørende arter kan midlertidigt tillades som led i håndteringsforanstaltningerne med henblik på udryddelse, populationskontrol eller indeslutning efter nøje begrundelse, og forudsat at alle passende kontrolforanstaltninger er indført for at forhindre yderligere spredning.

3. Ved anvendelsen af håndteringsforanstaltninger og valg af de anvendte metoder tager medlemsstaterne behørigt hensyn til menneskers sundhed og miljøet, navnlig for så vidt angår ikkemålarter og deres levesteder, og at dyr, som berøres af metoderne, skånes for unødigt smerte, frygt og lidelse, uden at det går ud over effektiviteten af håndteringsforanstaltningerne.

4. Det overvågningssystem, der er fastsat i artikel 14, udformes og anvendes til at monitorere, hvor effektiv udryddelse, populationskontrol eller indeslutningsforanstaltninger er, når det drejer sig om at minimere indvirkningen på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester og, hvis det er relevant, menneskers sundhed eller økonomien. I forbindelse med monitoreringen vurderes også indvirkningen på ikkemålarter, hvis det er relevant.

5. Hvis der er betydelig risiko for, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, spreder sig til en anden medlemsstat, underretter de medlemsstater, hvori denne art forekommer, straks de andre medlemsstater og Kommissionen. Hvis det er relevant, fastlægger de berørte medlemsstater håndteringsforanstaltninger, som er vedtaget i fællesskab. Hvor også tredjelande kan være berørt af spredningen, tilstræber den berørte medlemsstat at informere de pågældende tredjelande.

Artikel 20

Genopretning af de beskadigede økosystemer

1. Medlemsstaterne træffer passende genopretningsforanstaltninger for at understøtte retablering af et økosystem, der er forringet, skadet eller ødelagt af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, medmindre en costbenefitanalyse på grundlag af de tilgængelige data og med rimelig sikkerhed viser, at omkostningerne ved disse foranstaltninger vil være høje og ikke stå i rimeligt forhold til fordelene ved genopretning.

2. De genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, omfatter mindst følgende:

a) foranstaltninger, der skal gøre det muligt for et økosystem, som er udsat for forstyrrelser, der skyldes forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, at modstå, absorbere, tilpasse sig og komme sig over virkningerne af sådanne forstyrrelser

b) foranstaltninger, der støtter forebyggelse af en ny invasion efter en udryddelsesindsats.

KAPITEL V

HORISONTALE BESTEMMELSER

Artikel 21

Omkostningsdækning

I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF⁽¹⁾ tilstræber medlemsstaterne at få dækket omkostningerne ved de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge, minimere eller begrænse den skadelige indvirkning af invasive ikkehjemmehørende arter, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger og genopretningsomkostninger.

Artikel 22

Samarbejde og koordinering

1. Medlemsstaterne gør ved opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning alt for at sikre tæt koordinering med alle de berørte medlemsstater, og anvender, hvis det er praktisk og hensigtsmæssigt, eksisterende strukturer, der er etableret i henhold til regionale eller internationale aftaler. De berørte medlemsstater bestræber sig især på at sikre koordinering med andre medlemsstater, som deler:

a) de samme havsubregioner, jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 2008/56/EF, for så vidt angår marine arter

b) den samme biogeografiske region, jf. artikel 1, litra c), nr. iii), i direktiv 92/43/EØF, for så vidt angår ikkemarine arter

c) de samme grænser

d) det samme vandløbsopland, jf. artikel 2, nr. 13, i direktiv 2000/60/EF, for så vidt angår ferskvandsarter, eller

e) eventuelt andet af fælles interesse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

Efter anmodning fra de berørte medlemsstater træder Kommissionen til for at lette koordineringen.

2. Medlemsstaterne bestræber sig ved opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning på at samarbejde med tredjelande, hvis det er relevant, herunder ved at anvende eksisterende strukturer, der er etableret i henhold til regionale eller internationale aftaler, med henblik på at opfylde målene i denne forordning.

3. Medlemsstaterne kan også anvende bestemmelser, f.eks. dem, der er henvist til i stk. 1 i nærværende artikel, til at sikre koordinering og samarbejde med andre relevante medlemsstater for så vidt angår invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og som er opført på nationale lister, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1. Medlemsstaterne kan også indføre samarbejdsmechanismer på passende niveau vedrørende disse invasive ikkehjemmehørende arter. Sådanne mekanismer kan omfatte udveksling af oplysninger og data, handlingsplaner for spredningsveje og udveksling af bedste praksis for håndtering, kontrol og udryddelse af invasive ikkehjemmehørende arter, systemer for tidlig varsling og programmer i forbindelse med oplysning eller uddannelse af borgerne.

Artikel 23

Strengere nationale regler

Medlemsstaterne kan opretholde eller fastsætte strengere nationale regler for at forebygge introduktion, etablering eller spredning af invasive ikkehjemmehørende arter. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Rapportering og gennemgang

1. Senest den 1. juni 2019 og hvert sjette år derefter ajourfører og sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om følgende:

- a) en beskrivelse, eller en ajourført udgave heraf, af det overvågningssystem, der er omhandlet i artikel 14, og af det offentlige kontrolsystem for ikkehjemmehørende arter, som føres ind i Unionen i henhold til artikel 15
- b) udbredelsen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan eller regionalt plan i henhold til artikel 11, stk. 2, og som forekommer på deres område, herunder oplysninger om migrations- eller reproduktionsmønstre
- c) oplysninger om de arter, der betragtes som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, jf. artikel 12, stk. 2
- d) handlingsplanerne, som er omhandlet i artikel 13, stk. 2
- e) sammenfattede oplysninger for hele det nationale område om udryddelsesforanstaltninger, som er truffet i henhold til artikel 17, de håndteringsforanstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 19, deres effektivitet og indvirkning på ikkemålarter
- f) antallet af tilladelser, jf. artikel 8, og det formål, som de er udstedt til
- g) foranstaltninger, der er truffet for at informere offentligheden om forekomsten af en invasiv ikkehjemmehørende art, og enhver indsats, som borgerne er blevet anmodet om at gøre
- h) de inspektioner, der kræves i henhold til artikel 8, stk. 8, og
- i) oplysninger om omkostningerne ved de foranstaltninger, der er truffet for at overholde denne forordning, når de er tilgængelige.

2. Senest den 5. november 2015 underretter medlemsstaterne Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater om, hvilke kompetente myndigheder der er ansvarlige for anvendelsen af denne forordning.

3. Senest den 1. juni 2021 vurderer Kommissionen anvendelsen af denne forordning, herunder EU-listen, de handlingsplaner, som er omhandlet i artikel 13, stk. 2, overvågningssystemet, toldkontrollen, udryddelsesforpligtelsen og håndteringsforpligtelserne, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning, herunder ændringer af EU-listen. I denne gennemgang undersøges også effektiviteten af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, om det er nødvendigt og gennemførligt at opføre arter hjemmehørende i Unionen på EU-listen, samt om der er brug for yderligere harmonisering for at øge effektiviteten af medlemsstaternes handlingsplaner og foranstaltninger.

4. Kommissionen præciserer ved gennemførelsesretsakter de tekniske formater for indberetning for at forenkle og strømline indberetningsforpligtelserne for medlemsstaterne for så vidt angår oplysningerne i stk. 1 i nærværende artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

Artikel 25

System til understøtning af information

1. Kommissionen opretter gradvis et system til understøtning af information, som er nødvendigt for at lette anvendelsen af denne forordning.
2. Senest den 2. januar 2016 skal systemet omfatte en mekanisme til dataunderstøtning, som sammenkobler eksisterende datasystemer vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, med særlig vægt på oplysninger om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for at lette indberetningen, jf. artikel 24.

Mekanismen til dataunderstøtning skal blive til et redskab, som Kommissionen og medlemsstaterne kan anvende til at håndtere de relevante meddelelser, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 2.

3. Senest den 2. januar 2019 bliver mekanismen til dataunderstøtning i stk. 2 til en mekanisme til udveksling af oplysninger om andre aspekter af anvendelsen af denne forordning.

Den kan også omfatte oplysninger om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og om spredningsveje, risikovurdering og håndterings- og udryddelsesforanstaltninger, når de er tilgængelige.

Artikel 26

Offentlig deltagelse

Når medlemsstaterne udarbejder handlingsplaner i henhold til denne forordnings artikel 13 og indfører håndteringsforanstaltninger i henhold til denne forordnings artikel 19, sikrer de, at offentligheden tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at deltage i udarbejdelse, ændringer eller ajourføring ved brug af de ordninger, som allerede er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/35/EF.

Artikel 27

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 og kan med henblik på udførelsen af sine opgaver bistås af det videnskabelige forum, der er omhandlet i artikel 28.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 28

Det videnskabelige forum

Kommissionen sikrer, at repræsentanter for det videnskabelige samfund, der udpeges af medlemsstaterne, deltager i at rådgive om alle videnskabelige spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, navnlig hvad angår artikel 4, 5, 10 og 18. Disse repræsentanter mødes i et videnskabeligt forum. Det pågældende forums forretningsorden fastsættes af Kommissionen.

Artikel 29

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. januar 2015. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets og Rådets initiativ.

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastlægger bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de anvendes.

2. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

3. Sanktionerne kan bl.a. omfatte:

a) bøder

b) beslaglæggelse af de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

c) omgående suspension eller tilbagekaldelse af en tilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

4. Senest den 2. januar 2016 meddeler medlemsstaterne straks Kommissionen de i stk. 1 omhandlede bestemmelser og eventuelle senere ændringer.

Artikel 31

Overgangsbestemmelser for ikkeerhvervsdrivende ejere af dyr

1. Uanset artikel 7, stk. 1, litra b) og d), har ejere af selskabsdyr, som ikke holdes til erhvervmæssige formål, og som tilhører de invasive ikkehjemmehørende arter, der er opført på EU-listen, lov til at beholde disse, indtil dyret dør af naturlige årsager, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Dyrene blev allerede holdt, før de blev optaget på EU-listen.

b) Dyrene holdes i indesluttet opbevaring, og alle nødvendige foranstaltninger er truffet til at sikre, at reproduktion eller flugt ikke er mulig.

2. De kompetente myndigheder tager alle rimelige skridt til at informere ikkeerhvervsdrivende ejere om de risici, der er ved at holde de dyr, som er omhandlet i stk. 1, og om de foranstaltninger, som skal træffes for at minimere risikoen for, at dyret reproducerer sig eller undslipper, gennem oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer, der gennemføres af medlemsstaterne.

3. Ikkeerhvervsdrivende ejere, der ikke kan garantere, at de i stk. 1 fastsatte betingelser overholdes, må ikke holde de pågældende dyr. Medlemsstaterne kan tilbyde dem at overtage deres dyr. Hvis dette sker, tages der behørigt hensyn til dyrevelfærd.

4. Dyrene nævnt i stk. 3 i nærværende artikel kan opbevares af de foretagender, der er omhandlet i artikel 8, eller i særlige anlæg, der er oprettet af medlemsstaterne til dette formål.

Artikel 32

Overgangsbestemmelser for erhvervmæssige bestande

1. Indehavere af en erhvervmæssig bestand af enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, som er erhvervet, før arterne blev opført på EU-listen, må indtil to år efter, at arten er opført på listen, holde og transportere levende enheder eller reproducerbare dele af disse arter for at sælge eller overdrage dem til de forsknings- eller ex situ-bevaringsforetagender og med henblik på de medicinske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8, forudsat at enhederne holdes og transporteres i indesluttet opbevaring, og at alle nødvendige foranstaltninger er truffet for at sikre, at de ikke kan reproducere sig eller undslippe, eller for at slagte eller humanitært aflive disse enheder for at opbruge bestanden.

2. Salg eller overdragelse af levende enheder til ikkeerhvervsdrivende brugere er tilladt i ét år efter opførelsen på EU-listen, forudsat at enhederne holdes og transporteres i indesluttet opbevaring, og at alle nødvendige foranstaltninger er truffet for at sikre, at de ikke kan reproducere sig eller undslippe.

3. Hvis der er givet tilladelse i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 708/2007 for en akvakulturart, som derefter er opført på EU-listen, og tilladelsens gyldighed er længere end den periode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, trækker medlemsstaten tilladelsen tilbage, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 708/2007, senest ved udgangen af den periode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 33

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1144/2014**af 22. oktober 2014****om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽⁴⁾ kan Unionen gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og de metoder, de produceres efter, og visse landbrugsfødevarer i det indre marked og i tredjelande.
- (2) Under hensyntagen til hidtidige erfaringer og udsigterne til udvikling i landbrugssektoren og markederne i og uden for Unionen bør den ordning, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 3/2008, revideres og gøres mere effektiv og sammenhængende. Forordning (EF) nr. 3/2008 bør derfor ophæves og afløses af en ny forordning.
- (3) Målet med sådanne oplysningskampagner og salgsfremstød er at styrke konkurrenceevnen for landbrugssektoren i Unionen og derved skabe større konkurrencemæssig ligestilling både i det indre marked og i tredjelande. Mere specifikt bør oplysningskampagner og salgsfremstød tage sigte på at øge forbrugernes kendskab til egenskaberne ved Unionens landbrugsprodukter og produktionsmetoder og på at øge kendskabet til og anerkendelsen af Unionens kvalitetsordninger. De bør endvidere øge Unionens landbrugsprodukters konkurrenceevne og forbruget af dem, forbedre deres synlighed både i og uden for Unionen og øge deres markedsandel med særligt fokus på de tredjelandsmarkeder, der har det største vækstpotentiale. I tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer bør disse foranstaltninger bidrage til at genoprette normale markedsvilkår. Sådanne oplysningskampagner og salgsfremstød bør på nyttig vis supplere og styrke medlemsstaternes egne tiltag. Oplysningskampagner og salgsfremstød bør fortsat gennemføres både i og uden for Unionen for at sikre, at målene med dem nås.
- (4) Foranstaltninger bør ligeledes tage sigte på at fremhæve EU-produkters ægthed med det formål at øge forbrugernes kendskab til de autentiske produkters kvaliteter sammenlignet med pirat- og kopiprodukter. Dette vil både i Unionen og i tredjelande bidrage væsentligt til at øge kendskabet til de symboler, angivelser og forkortelser, som viser, at produkterne er omfattet af de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ fastsatte kvalitetsordninger.
- (5) En af Unionens styrker inden for fødevarerproduktion er dens produkters forskellighed og særlige kendetegn, som er knyttet til forskellige geografiske områder og forskellige traditionelle produktionsmetoder og skaber de unikke smagsoplevelser kendetegnet ved variation og ægthed, som forbrugerne i stigende grad efterspørger, både i og uden for Unionen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 30.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.10.2014.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

- (6) Ud over oplysninger om Unionens landbrugsprodukters og fødevarers naturlige egenskaber bør de støtteberettigede foranstaltninger også omfatte formidling af forbrugervenlige budskaber, bl.a. budskaber, som fokuserer på ernæring, smag, tradition, forskellighed og kultur.
- (7) Oplysningskampagner og salgsfremstød bør ikke være varemærke- eller oprindelsesorienterede. Ikke desto mindre bør det for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af produkt demonstrationer, uddeling af produktsmagprøver og oplysnings- og reklamemateriale være muligt at nævne varemærkerne og oprindelsen under forudsætning af, at princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes, og at foranstaltningerne ikke tager sigte på at fremme forbruget af et produkt alene på grund af dets oprindelse. Endvidere bør sådanne foranstaltninger overholde de generelle principper i EU-retten og ikke udgøre en begrænsning af den frie bevægelighed for landbrugsprodukter og fødevarer i strid med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Der bør fastsættes særlige bestemmelser om synligheden af varemærker og oprindelsesbetegnelser i forhold til det vigtigste EU-budskab i en kampagne.
- (8) Unionen eksporterer først og fremmest færdige landbrugsprodukter, herunder landbrugsprodukter uden for bilag I til TEUF. Oplysningskampagner og salgsfremstød bør derfor åbnes, således at de også kommer til at omfatte visse produkter uden for anvendelsesområdet for bilag I til TEUF. Dette vil være i overensstemmelse med andre ordninger under den fælles landbrugspolitik som eksempelvis de europæiske kvalitetsordninger, der allerede er åbne for disse produkter.
- (9) Unionens oplysningskampagner og salgsfremstød for vin er et af fyrtårnene i den fælles landbrugspolitik støtteprogram for vinsektoren. Kun vin med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse samt vin med angivelse af druesort bør være omfattet af oplysningskampagner og salgsfremstød. I tilfælde af enkeltlandsprogrammer bør det pågældende program også dække et andet landbrugsprodukt eller en anden landbrugsfødevarer. Tilsvarende indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽¹⁾ bestemmelser om salgsfremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter. Følgelig bør den støtte, der under nærværende forordning kan ydes til oplysningskampagner og salgsfremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽²⁾, begrænses til udelukkende at omfatte fiskevarer og akvakulturprodukter, der er knyttet til et andet landbrugsprodukt eller en anden landbrugsfødevarer.
- (10) Produkter, der er omfattet af EU-kvalitetsordninger og kvalitetsordninger anerkendt af medlemsstaterne, bør kunne være genstand for oplysningskampagner og salgsfremstød, eftersom sådanne ordninger giver forbrugerne garantier for produktkvalitet og produkt egenskaber og for den anvendte produktionsproces, giver de pågældende produkter merværdi og forbedrer deres markedsmuligheder. Tilsvarende bør den økologiske produktionsmetode samt det grafiske symbol for kvalitetslandbrugsprodukter fra fjernområder kunne være genstand for oplysningskampagner og salgsfremstød.
- (11) I perioden 2001-2011 blev alene 30 % af budgettet til oplysningskampagner og salgsfremstød anvendt til foranstaltninger målrettet tredjelandsmarkeder, på trods af at der er et betydeligt vækstpotentiale på disse markeder. Der er derfor behov for ordninger med henblik på at fremme et stort antal oplysningskampagner og salgsfremstød for EU-landbrugsprodukter i tredjelande, navnlig ved at yde øget finansiel støtte.
- (12) For at sikre, at de gennemførte oplysningskampagner og salgsfremstød er effektive, bør disse tilrettelægges i henhold til programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød. Sådanne programmer er indtil videre blevet fremlagt af erhvervsorganisationer og/eller brancheorganisationer. For at øge antallet af de foreslåede foranstaltninger og forbedre deres kvalitet bør kredsen af støtteberettigede udvides til også at omfatte producentorganisationer og deres sammenslutninger, sammenslutninger og organer fra landbrugsfødevarersektoren, der har som målsætning og aktivitet at formidle oplysninger om og fremme salget af landbrugsprodukter.
- (13) De oplysningskampagner og salgsfremstød, der samfinansieres af Unionen, skal have en særlig EU-dimension. Med dette mål for øje samt for at undgå spredning af midlerne og for at øge Europas synlighed gennem disse oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og visse fødevarer bør der udarbejdes et arbejdsprogram, der fastsætter foranstaltningernes strategiske prioriteter med hensyn til målgruppe, produkter og de ordninger eller markeder, som foranstaltningerne skal målrettes mod, samt kendetegn ved budskaberne i oplysningskampagner og salgsfremstød. Programmet bør udarbejdes på grundlag af de generelle og konkrete mål, der er fastlagt i denne forordning, og bør tage hensyn til de muligheder, markederne frembyder, samt til behovet for at supplere og styrke de tiltag, der gennemføres af medlemsstaterne og aktørerne, både i det indre marked og i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

tredjelande, for at sikre, at politikken for salgsfremstød og oplysningskampagner er sammenhængende. Med dette for øje bør Kommissionen ved udarbejdelsen af programmet høre medlemsstaterne og de relevante berørte parter.

- (14) Arbejdsprogrammet bør bl.a. indeholde nærmere bestemmelser om de ordninger, der skal træffes i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer. Endvidere bør Kommissionen navnlig tage hensyn til de små og mellemstore virksomheders fremtrædende rolle i sektoren for landbrugsfødevarer, en sektor, der nyder fordel af de ekstraordinære foranstaltninger, der er fastsat i artikel 219, 220 og 221 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾, og, for så vidt angår foranstaltninger målrettet tredjelande, til de frihandelsaftaler, der er omfattet af Unionens fælles handelspolitik. Ved udarbejdelsen af programmet bør Kommissionen også tage hensyn til de ulemper, som Unionens bjergegne, øer og fjernområder frembyder.
- (15) For at sikre en effektiv gennemførelse af oplysningskampagnerne og salgsfremstødene bør denne overlades til gennemførelsesorganer udvalgt gennem en udbudsprocedure. Ikke desto mindre bør forslagsstillende organisationer i behørigt begrundede tilfælde have mulighed for at gennemføre visse dele af deres programmer direkte.
- (16) Kommissionen bør kunne gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød på eget initiativ, herunder missioner på højt plan, navnlig med det formål at bidrage til åbningen af nye markeder. Kommissionen bør også kunne føre sine egne kampagner for at reagere hurtigt og effektivt i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse eller tab af forbrugertillid. Om nødvendigt bør Kommissionen revidere sine egne initiativer, der planlægger at gennemføre sådanne kampagner. Bevillinger, der er tildelt til igangværende programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød gennemført via både enkeltlands- og flerlandeprogrammer, bør ikke reduceres i tilfælde af handling taget af Kommissionen under disse omstændigheder.
- (17) Ud over oplysningskampagner og salgsfremstød er det nødvendigt, at Kommissionen udvikler og koordinerer tekniske støttetjenester på EU-plan med henblik på at hjælpe aktørerne med at deltage i samfinansierede programmer, at gennemføre effektive kampagner eller at udvikle deres eksportaktiviteter. Disse tjenester bør navnlig omfatte opstilling af retningslinjer for at hjælpe potentielle støttemodtagere til at overholde regler og procedurer i forbindelse med denne politik.
- (18) Bestræbelserne på at fremme EU-produkter på markeder i tredjelande hæmmes undertiden af konkurrencen fra pirat- og kopiprodukter. De tekniske støttetjenester, der udvikles af Kommissionen, vil omfatte rådgivning til sektoren med hensyn til beskyttelse af EU-produkter mod pirat- og kopiprodukter.
- (19) Forenklingen af den fælles landbrugspolitik lovgivningsmæssige rammer er en vigtig prioritet for Unionen. En sådan tilgang bør ligeledes anvendes på denne forordning. Navnlig bør principperne for administrativ forvaltning af programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød revideres med henblik på forenkling og på at gøre det muligt for Kommissionen at fastsætte regler og procedurer for indgivelse, evaluering og udvælgelse af programforslag. Kommissionen bør dog sikre, at medlemsstaterne i god tid modtager oplysninger om alle foreslåede og udvalgte programmer. Disse oplysninger bør navnlig omfatte oplysninger om antallet af modtagne forslag, om de berørte medlemsstater og sektorer og om resultatet af evalueringen af disse forslag.
- (20) Samarbejdet mellem de økonomiske aktører i forskellige medlemsstater bidrager i væsentlig grad til at øge EU-merværdien og synliggøre diversiteten i landbrugsproduktionen i Unionen. På trods af at de programmer, som er udviklet i fællesskab mellem forslagsstillende organisationer i forskellige medlemsstater, er blevet prioriteret, udgjorde sådanne programmer i perioden 2001-2011 blot 16 % af budgettet for oplysningskampagner og salgsfremstød. Følgelig bør der fastlægges nye ordninger, især med hensyn til forvaltningen af flerlandeprogrammer, for at fjerne de nuværende forhindringer for deres gennemførelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (21) Kriterierne for finansiering af foranstaltningerne bør fastsættes. Unionen bør som hovedregel kun dække en del af omkostningerne ved programmerne med henblik på at sikre, at berørte forslagsstillende organisationer påtager sig deres del af ansvaret. Visse omkostninger til administration og personale, der ikke er relateret til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, udgør dog en integreret del af oplysningskampagnerne og salgsfremstødene og bør derfor være berettigede til finansiel støtte fra Unionen.
- (22) Hver enkelt foranstaltning bør gøres til genstand for overvågning og evaluering for at forbedre kvaliteten og påvise resultater. Der bør i den forbindelse opstilles en liste over indikatorer, og indvirkningen af den salgsfremmende politik bør vurderes af Kommissionen i forhold til dennes politiske mål. Kommissionen bør fastsætte en overvågnings- og evalueringsramme for den salgsfremmende politik i overensstemmelse med den fælles landsbrugs- politikens overvågnings- og evalueringsramme.
- (23) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Denne beføjelse bør som et supplement til listen i bilag I til denne forordning omfatte kriterierne for støtteberettigelse for de forslagsstillende organisationer, betingelserne for udbudsproceduren for udvælgelsen af gennemførelsesorganerne, de særlige betingelser for støtteberettigelse for så vidt angår enkeltlandsprogrammer, omkostningerne til oplysningskampagner og salgsfremstød og omkostningerne til administration og personale samt bestemmelser, der letter overgangen fra forordning (EF) nr. 3/2008 til nærværende forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende nærmere bestemmelser om varemærkernes synlighed i forbindelse med produkt demonstrationer eller uddeling af produktmagsprøver og på materiale til oplysningskampagner og salgsfremstød samt om synligheden af produkternes oprindelse på materiale til oplysningskampagner og salgsfremstød; de årlige arbejdsprogrammer; udvælgelsen af enkeltlandsprogrammerne; de nærmere bestemmelser, hvorefter en forslagsstillende organisation kan gives tilladelse til selv at gennemføre visse dele af et enkeltlandsprogram; ordningerne for gennemførelse, overvågning og kontrol af enkeltlandsprogrammer; regler for indgåelse af kontrakter om gennemførelse af udvalgte enkeltlandsprogrammer i overensstemmelse med nærværende forordning; og den fælles ramme for vurdering af programmernes virkninger samt et indikatorsystem. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (25) I betragtning af de forbindelser, der er mellem politikken for salgsfremstød og den fælles landbrugspolitikens andre instrumenter, og af den flerårige garanterede finansiering fra Unionen og det forhold, at denne finansiering er fokuseret på klart definerede prioriteter, kan målene for nærværende forordning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter betingelserne, under hvilke oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og visse landbrugsfødevarer, som gennemføres i det indre marked og i tredjelande (»oplysningskampagner og salgsfremstød«), kan finansieres helt eller delvist over Unionens budget.

Artikel 2

Generelle og konkrete mål for oplysningskampagner og salgsfremstød

1. Det generelle mål med oplysningskampagner og salgsfremstød er at styrke konkurrenceevnen for landbrugssektoren i Unionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. De konkrete mål med oplysningskampagner og salgsfremstød er at:
 - a) øge kendskabet til egenskaberne ved Unionens landbrugsprodukter og de høje standarder, der gælder for produktionsmetoderne i Unionen
 - b) øge Unionens landbrugsprodukters og visse fødevarers konkurrenceevne og forbruget af dem og forbedre deres synlighed både i og uden for Unionen
 - c) øge kendskabet til og anerkendelsen af Unionens kvalitetsordninger
 - d) øge Unionens landbrugsprodukters og visse fødevarers markedsandel med særligt fokus på de tredjelandsmarkeder, der har det største vækstpotentiale
 - e) genoprette normale markedsvilkår i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer.

Artikel 3

Beskrivelse af oplysningskampagner og salgsfremstød

Formålet med oplysningskampagner og salgsfremstød er at:

- a) fremhæve de særlige kendetegn ved landbrugsproduktionsmetoder i Unionen, navnlig for så vidt angår fødevarerikkerhed, sporbarhed, ægthed, mærkning, ernærings- og sundhedsmæssige aspekter, dyrevelfærd, hensyntagen til miljøet og bæredygtighed, og de særlige kendetegn ved landbrugsprodukter og fødevarer, navnlig for så vidt angår kvalitet, smag, mangfoldighed eller traditioner
- b) øge kendskabet til ægtheden af Unionens beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter.

Disse foranstaltninger består navnlig i PR-virksomhed og oplysningskampagner og kan også omfatte deltagelse i arrangementer, messer og udstillinger af national, europæisk og international betydning.

Artikel 4

Foranstaltningernes kendetegn

1. Oplysningskampagner og salgsfremstød må ikke være varemærkeorienterede. Ikke desto mindre skal det være muligt for kommercielle varemærker at være synlige i forbindelse med produkt demonstrationer eller produktsmagsprøver og på oplysnings- og reklamematerialer, forudsat at princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes, og at foranstaltningernes karakter af ikke at være varemærkeorienterede forbliver uændret. Princippet om ikke-forskelsbehandling finder anvendelse ved at sikre lige behandling og lige adgang for alle de forslagsstillende organisation varemærker og ved at behandle medlemsstaterne lige. De enkelte varemærker skal være lige synlige, og den grafiske fremstilling af dem skal have et mindre format end kampagnens vigtigste EU-budskab. Der skal vises flere forskellige varemærker, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder vedrørende den berørte medlemsstats særlige situation.
2. Oplysningskampagner og salgsfremstød må ikke være oprindelsesorienterede. Sådanne foranstaltninger skal ikke have til formål at opfordre til forbrug af et produkt alene på grund af dets oprindelse. Ikke desto mindre skal der være mulighed for, at produkternes oprindelse er synlig på oplysnings- og reklamematerialer på følgende betingelser:
 - a) i det indre marked skal angivelsen af oprindelse altid indtage en sekundær plads i forhold til kampagnens vigtigste EU-budskab
 - b) i tredjelande kan oprindelsen angives på samme niveau som kampagnens vigtigste EU-budskab
 - c) for produkter, der er anerkendt i henhold til de i artikel 5, stk. 4, litra a), omhandlede kvalitetsordninger, kan oprindelsen som registreret i betegnelsen angives uden restriktioner.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende:

- a) varemærkernes synlighed i forbindelse med produkt demonstrationer eller uddeling af produktsmagsprøver og på det i stk. 1 omhandlede oplysnings- og reklamemateriale samt ensartede betingelser for visningen af de enkelte varemærker, og
- b) synligheden af produkternes oprindelse på oplysnings- og reklamemateriale som omhandlet i stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 5

Støtteberettigede produkter og ordninger

1. Oplysningskampagner og salg fremstød kan omfatte følgende produkter:
 - a) de produkter, der er opført i bilag I til TEUF, med undtagelse af tobak
 - b) de produkter, der er opført i bilag I til nærværende forordning
 - c) spiritus med beskyttet geografisk betegnelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾.
2. For at tage hensyn til udviklingen på markedet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 med henblik på at supplere listen i bilag I til nærværende forordning ved at tilføje fødevarer til denne liste.
3. Uanset stk. 1:
 - a) kan oplysningskampagner og salg fremstød kun omfatte vin med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og vin med angivelse af druesort; i tilfælde af enkeltlandsprogrammer som omhandlet i artikel 6, stk. 3, skal det berørte program også omfatte andre af de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede produkter
 - b) skal foranstaltninger, som er målrettet det indre marked, for så vidt angår den i stk. 1, litra c), omhandlede spiritus og den i nærværende stykkes litra a) omhandlede vin samt øl, begrænses til oplysning af forbrugerne om de i stk. 4 omhandlede ordninger og om ansvarlig indtagelse af disse drikkevarer
 - c) kan de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 1379/2013, kun være genstand for oplysningskampagner og salg fremstød, hvis andre af de i stk. 1 omhandlede produkter også er omfattet af det berørte program.
4. Oplysningskampagner og salg fremstød kan omfatte følgende ordninger:
 - a) de kvalitetsordninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, forordning (EF) nr. 110/2008 og artikel 93 i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) den økologiske produktionsmetode som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽²⁾
 - c) det grafiske symbol for kvalitetslandbrugsprodukter fra fjernområder som omhandlet i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

- d) de kvalitetsordninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾.

KAPITEL II

GENNEMFØRELSE AF OPLYSNINGSKAMPAGNER OG SALGSFREMSTØD

AFSNIT 1

Fælles bestemmelser

Artikel 6

Aktionstyper

1. Oplysningskampagner og salgsfremstød gennemføres i form af:
 - a) programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød (»programmer«), og
 - b) foranstaltninger på Kommissionens initiativ som omhandlet i artikel 9.
2. Programmer skal bestå af et sammenhængende sæt tiltag og gennemføres over en periode på mindst ét og højst tre år.
3. Enkeltlandsprogrammer, for hvilke nærmere bestemmelser er fastsat i afsnit 2 i dette kapitel, kan forelægges af en eller flere af de i artikel 7, stk. 1, litra a), c) og d), omhandlede forslagsstillende organisation, som skal være fra samme medlemsstat.
4. Flerlandeprogrammer, for hvilke nærmere bestemmelser er fastsat i afsnit 3 i dette kapitel, kan forelægges af:
 - a) mindst to af de i artikel 7, stk. 1, litra a), c) og d), omhandlede forslagsstillende organisationer, som skal være fra mindst to medlemsstater, eller
 - b) en eller flere af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede EU-organisationer.

Artikel 7

Forslagsstillende organisationer

1. Et program kan foreslås af:
 - a) erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der er etableret i en medlemsstat og er repræsentative for den eller de berørte sektorer i den pågældende medlemsstat, og navnlig brancheorganisationer som omhandlet i artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og sammenslutninger som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012, for så vidt de er repræsentative for den betegnelse, der er beskyttet i henhold til sidstnævnte forordning, og som er omfattet af det pågældende program
 - b) erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer i Unionen, som er repræsentative for den eller de berørte sektorer på EU-plan
 - c) de producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er omhandlet i artikel 152 og 156 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som er anerkendt af en medlemsstat
 - d) organer fra landbrugsfødevarersektoren, hvis målsætning og aktivitet er at formidle oplysninger om og fremme salget af landbrugsprodukter, og som af den berørte medlemsstat har fået overdraget en klart defineret offentlig tjenesteydelsesopgave på dette område; disse organer skal have været retligt etablerede i den berørte medlemsstat i mindst to år inden den i artikel 8, stk. 2, omhandlede dato for indkaldelsen af forslag.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende de særlige betingelser, hvorpå de i stk. 1 omhandlede forslagsstillende organisationer, sammenslutninger og organer kan forelægge et program. Disse betingelser skal navnlig sikre, at disse organisationer, sammenslutninger og organer er repræsentative, og at programmet er af et betydeligt omfang.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

*Artikel 8***Årligt arbejdsprogram**

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der for hvert år fastlægger et årligt arbejdsprogram med de operationelle mål, der skal forfølges, de operationelle prioriterede områder, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb for finansieringsplanen. Dette årlige arbejdsprogram og navnlig dets operationelle prioriterede områder skal følge de generelle og konkrete mål, der er fastsat i artikel 2. Programmet skal navnlig indeholde bestemmelser om konkrete midlertidige ordninger med henblik på at reagere på alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e). Det skal endvidere indeholde de vigtigste udvælgelseskriterier, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og, hvad angår tilskuddene, den maksimale sats for Unionens finansielle tilskud. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

2. Det i stk. 1 omhandlede arbejdsprogram gennemføres for enkeltlandsprogrammer og flerlandeprogrammer ved Kommissionens indkaldelse af forslag i overensstemmelse med del I, afsnit VI, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾.

*Artikel 9***Foranstaltninger, der gennemføres på Kommissionens initiativ**

1. Kommissionen kan gennemføre oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød, jf. artikel 3, herunder kampagner, i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e). Disse foranstaltninger kan navnlig tage form af missioner på højt plan, deltagelse i messer og udstillinger af international betydning, med anvendelse af stande eller tiltag, der skal fremhæve EU-produkternes image.

2. Kommissionen udvikler tekniske støttetjenester navnlig for at:

- a) fremme kendskabet til de forskellige markeder, herunder forretningsmøder i undersøgelsesøjemed
- b) bevare et dynamisk professionelt netværk i forbindelse med politikken for oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød, herunder ydelse af rådgivning til sektoren med hensyn til truslen fra pirat- og kopiprodukter i tredjelande, og
- c) forbedre kendskabet til EU-reglerne om udvikling og gennemførelse af programmer.

*Artikel 10***Forbud mod dobbeltfinansiering**

De oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød, der finansieres i henhold til denne forordning, må ikke modtage anden finansiell støtte fra Unionens budget.

*AFSNIT 2***Gennemførelse og forvaltning af enkeltlandsprogrammer***Artikel 11***Udvælgelse af enkeltlandsprogrammer**

1. Efter den i artikel 8, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag vurderer og udvælger Kommissionen forslagene til enkeltlandsprogrammer. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22, der fastlægger de konkrete kriterier for støtteberettigelse for så vidt angår enkeltlandsprogrammer.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de udvalgte enkeltlandsprogrammer, eventuelle ændringer heraf og de tilhørende budgetter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Artikel 12

Oplysninger om udvælgelsen af enkeltlandsprogrammer

Kommissionen forelægger i god tid det i artikel 23 omhandlede udvalg og dermed medlemsstaterne oplysninger om alle de programmer, der er foreslået eller udvalgt.

Med forbehold af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 forelægger Kommissionen navnlig:

- a) oplysninger om antallet af modtagne forslag, de medlemsstater, hvori de forslagsstillende organisationer er etableret, de berørte sektorer og målmarkedet eller målmarkederne
- b) oplysninger om resultatet af vurderingen af forslagene og en kortfattet beskrivelse heraf.

Artikel 13

Organer med ansvar for gennemførelse af enkeltlandsprogrammer

1. Efter behørig gennemførelse af en udbudsprocedure udvælger den forslagsstillende organisation de organer, der skal gennemføre enkeltlandsprogrammerne, især med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltningerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22, der fastsætter betingelser for udbudsproceduren til udvælgelse af de gennemførende organer, jf. første afsnit.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kan en forslagsstillende organisation gennemføre visse dele af et program selv, dog med forbehold af betingelser vedrørende den forslagsstillende organisations erfaringer med at gennemføre sådanne foranstaltninger, udgifterne til sådanne foranstaltninger i forhold til normale markedspriser og den andel af de samlede udgifter, som den del af programmet, der gennemføres af den forslagsstillende organisation, påtager sig.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om, hvornår en forslagsstillende organisation kan gives tilladelse til selv at gennemføre visse dele af programmet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 14

Gennemførelse, opfølgning og kontrol af enkeltlandsprogrammer

1. De berørte medlemsstater er ansvarlige for at gennemføre de enkeltlandsprogrammer, der er udvalgt i henhold til artikel 11, og for betalingerne i forbindelse hermed. Medlemsstaterne sikrer, at oplysnings- og reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med de nævnte programmer, er i overensstemmelse med EU-forskrifterne.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger ordningerne for gennemførelse, overvågning og kontrol samt reglerne for indgåelse af kontrakter om gennemførelse af udvalgte enkeltlandsprogrammer udvalgt i henhold til denne forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

2. Medlemsstaterne sikrer gennemførelsen af og overvåger og kontrollerer enkeltlandsprogrammerne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ og i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til stk. 1.

Artikel 15

Finansielle bestemmelser for enkeltlandsprogrammer

1. Unionens finansielle tilskud til enkeltlandsprogrammer i det indre marked udgør 70 % af de støtteberettigede udgifter. Unionens finansielle tilskud til enkeltlandsprogrammer i tredjelande udgør 80 % af de støtteberettigede udgifter. Resten af omkostningerne afholdes udelukkende af de forslagsstillende organisationer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugs politik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

2. De i stk. 1 omhandlede procentdele hæves til 85 % i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e).

3. Som en undtagelse fra stk. 1 og 2 er de i stk. 1 omhandlede procentdele henholdsvis 75 % og 85 % og den i stk. 2 omhandlede procentdel 90 % for forslagsstillende organisationer, der er etableret i medlemsstater, som den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel støtte i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF.

Første afsnit finder kun anvendelse på de programmer, som Kommissionen har truffet afgørelse om inden den dato, fra hvilken den berørte medlemsstat ikke længere modtager en sådan finansiel støtte.

4. Evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningskampagner og salgsfremstød, som foretages i overensstemmelse med den fælles ramme omhandlet i artikel 25, er berettigede til EU-støtte på betingelser svarende til dem, der gælder for det pågældende enkeltlandsprogram.

5. Unionen finansierer fuldt ud de omkostninger til sagkyndige, der er forbundet med udvælgelsen af programmer i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. De forslagsstillende organisationer stiller sikkerhed med henblik på at sikre korrekt gennemførelse af enkeltlandsprogrammerne.

7. Unionen finansierer oplysningskampagner og salgsfremstød, der gennemføres via enkeltlandsprogrammer i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende de særlige betingelser, i henhold til hvilke omkostninger ved oplysningskampagnerne og salgsfremstødene og, hvis det er nødvendigt, omkostninger til administration og personale er berettigede til finansiel støtte fra Unionen.

AFSNIT 3

Gennemførelse og forvaltning af flerlandeprogrammer og foranstaltninger på Kommissionens initiativ

Artikel 16

Finansieringsformer

1. Finansieringen kan antage en eller flere af de i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastsatte former, herunder:

a) tilskud til flerlandeprogrammerne

b) kontrakter i forbindelse med de foranstaltninger, der er gennemført på Kommissionens initiativ.

2. Unionen finansierer oplysningskampagner og salgsfremstød, der gennemføres via flerlandeprogrammer eller via foranstaltninger på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 17

Evaluering af flerlandeprogrammerne

Forslagene til flerlandeprogrammerne evalueres og udvælges på baggrund af de kriterier, der offentliggøres sammen med indkaldelsen af forslag, jf. artikel 8, stk. 2.

Artikel 18

Oplysninger om gennemførelsen af flerlandeprogrammer

Kommissionen forelægger i god tid det i artikel 23 omhandlede udvalg og dermed medlemsstaterne oplysninger om alle de programmer, der er foreslået eller udvalgt.

Artikel 19

Finansielle bestemmelser for flerlandeprogrammerne

1. Unionens finansielle tilskud til flerlandeprogrammer udgør 80 % af de støtteberettigede udgifter. Resten af udgifterne afholdes udelukkende af de forslagsstillende organisationer.

2. Den i stk. 1 nævnte procentdel hæves til 85 % i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer, jf. artikel 2, stk. 2, litra e).

3. Som en undtagelse fra stk. 1 og 2 er de i stk. 1 og 2 omhandlede procentdele henholdsvis 85 og 90 % for forslagsstillende organisationer, der er etableret i medlemsstater, som den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel støtte i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF.

Første afsnit finder kun anvendelse på de programmer, som Kommissionen har truffet afgørelse om inden den dato, fra hvilken den berørte medlemsstat ikke længere modtager en sådan finansiel støtte.

Artikel 20

Udbud i forbindelse med foranstaltninger, der er gennemført på Kommissionens initiativ

Ethvert udbud, som iværksættes af Kommissionen på egne vegne eller i samarbejde med medlemsstaterne, er underlagt de udbudsregler, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 21

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger for at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet ved gennemførelse af foranstaltninger, som finansieres i henhold til denne afgørelse, ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget Unionens midler.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker Unionens finansielle interesser i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt vedrørende Unionens midler.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om ydelse af tilskud og afgørelser om tilskud som følge af gennemførelsen af et program under denne forordning udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT 1

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 22

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 29, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. november 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 29, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis både Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, der er nedsat ved artikel 229 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

AFDELING 2

Høring, evaluering og rapportering

Artikel 24

Høring

Kommissionen kan som led i gennemførelsen af nærværende forordning konsultere gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salg fremme, der blev nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse 2013/767/EU⁽¹⁾.

Artikel 25

Fælles ramme for vurdering af foranstaltningernes virkning

I overensstemmelse med den fælles ramme for opfølgning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 110 i forordning (EU) nr. 1306/2013, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter den fælles ramme for evaluering af virkningen af de oplysningskampagner og salg fremstød, der finansieres under nærværende forordning, og et indikatorsystem. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Alle de berørte parter meddeler Kommissionen alle de data og oplysninger, som er nødvendige for at foretage en evaluering af foranstaltningernes virkning.

Artikel 26

Rapport

1. Senest den 31. december 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en interimrapport om anvendelsen af denne forordning. Denne interimrapport skal omfatte gennemførelsesraten i de forskellige medlemsstater, eventuelt ledsaget af passende forslag.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2013/767/EU af 16. december 2013 om fastlæggelse af rammerne for civil dialog inden for områder omfattet af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af afgørelse 2004/391/EF (EUT L 338 af 17.12.2013, s. 115).

2. Senest den 31. december 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

AFDELING 3

Statsstøtte, ophævelse, overgangsbestemmelser og ikrafttræden og anvendelsesdato

Artikel 27

Statsstøtte

I tilfælde af programmer, hvortil der kan ydes EU-støtte, og som Kommissionen har udvalgt i overensstemmelse med nærværende forordning, og uanset artikel 211, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ samt i medfør af artikel 42, stk. 1, i TEUF finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på de betalinger, som medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med nærværende forordning, eller på tilskud, der stammer fra medlemsstaternes skattelignende indtægter, obligatoriske bidrag eller andre finansielle instrumenter.

Artikel 28

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 3/2008 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 29

Overgangsbestemmelser

1. Forordning (EF) nr. 3/2008 finder fortsat anvendelse på de oplysningskampagner og salg fremstød, for hvilke Kommissionen har truffet afgørelse om finansiering inden den 1. december 2015.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 for at lette overgangen mellem forordning (EF) nr. 3/2008 og nærværende forordning.

Artikel 30

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer, (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7).

*BILAG I***Produkter omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b)**

- a) øl
 - b) chokolade og afledte produkter
 - c) brød, wienerbrød, kager, konfekturprodukter, kiks og andet bagværk
 - d) drikkevarer på basis af planteekstrakter
 - e) pastaprodukter
 - f) salt
 - g) vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
 - h) sennepspasta
 - i) suktermajs
 - j) bomuld.
-

BILAG II

Sammenligningstabel

jf. artikel 28

Forordning (EF) nr. 3/2008	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 1
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 4, stk. 1 og 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3 og 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 11, 12 og 17
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 14
Artikel 13, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, litra b)
Artikel 13, stk. 2, første afsnit	Artikel 15, stk. 1, 2 og 3, og artikel 19
Artikel 13, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 13, stk. 2, tredje afsnit	—
Artikel 13, stk. 3, 4 og 5	—
Artikel 13, stk. 6	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 15, stk. 5 og 7, og artikel 16, stk. 2
Artikel 15 og 16	Artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 1, artikel 11 og 13, artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 22, 23, 25 og 29
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 30

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA